

K J S

King James bibeln på svenska

Evangeliet enligt Matteus

Oktober 2012
(Reviderad Januari 2024)

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Kristi släktled från Abraham till Josef. 18 Han avlades av den helige Anden, och föddes av jungfrun Maria när hon var trolovad åt Josef. 19 Ängeln hjälper Josef och uttyder Kristi namn.

1 Boken om Jesu Kristi släktled, Davids son, Abrahams son.

2 Abraham födde Isak; och Isak födde Jakob; och Jakob födde Judas och hans bröder;

3 Och Judas födde Fares och Sera av Tamar; och Fares födde Esrom; och Esrom födde Aram;

4 Och Aram födde Aminadab; och Aminadab födde Naasson; och Naasson födde Salmon;

5 Och Salmon födde Boas av Rachab; och Boas födde Obed av Rut; och Obed födde Jesse;

6 Och Jesse födde kung David; och kung David födde Solomon av henne *som hade varit Urias hustru*;

7 Och Solomon födde Roboam; och Roboam födde Abia; och Abia födde Asa;

8 Och Asa födde Josafat; och Josafat födde Joram; och Joram födde Osias;

9 Och Osias födde Joatam; och Joatam födde Akas; och Akas födde Ezekias;

10 Och Ezekias födde Manasses; och Manasses födde Amon; och Amon födde Josias;

11 Och Josias födde Jekonias och hans bröder, runt tiden de blev bortförda till Babylon:

**Josias begat Jechonias and his brethren: some read, Josias begat Jakim, and Jakim begat Jechonias*

12 Och efter att de blev förda till Babylon, födde Jekonias Salatiel; och Salatiel födde Zorobabel;

13 Och Zorobabel födde Abiud; och Abiud födde Eliakim; och Eliakim födde Azor;

14 Och Azor födde Sadok; och Sadok födde Akim; och Akim födde Eliud;

15 Och Eliud födde Eleazar; och Eleazar födde Matthan; och Matthan födde Jakob;

16 Och Jakob födde Josef, Marias make, av vilken Jesus föddes, som kallas Kristus.

17 Alltså *är* alla släktled från Abraham till David fjorton släktled; och från David till bortförandet till Babylon *är* fjorton släktled; och från bortförandet till Babylon till Kristus *är* fjorton släktled.

18 Jesu Kristi födelse gick nu till så här: Sedan hans mor Maria var trolovad åt Josef, befanns hon vara gravid, innan de kom tillsammans, av den Helige Anden.

19 Då blev hennes make Josef, varande en rättfärdig *man*, och varande ovillig att göra henne till ett offentligt exempel, sinnad att i hemlighet förskjuta henne.

20 Men medan han tänkte på dessa ting, se, *då* visade sig Herrens ängel för honom i en dröm, sägande, Josef, du Davids son, frukta inte att ta Maria din hustru till dig: ty det som är avlat i henne är av den Helige Anden.

21 Och hon skall frambringa en son, och du skall kalla hans namn JESUS: ty han skall rädda sitt folk från deras synder.

1 Mos 3:15, 2 Mos 12:13, Jes 53:8, 43:1, Joh 6:37, 10:28, 17:2, 9, 24, 2 Th 2:13, Ef 1:3, Rom 8:28, 9:6

22 Allt detta skedde nu, att det skulle bli uppfyllt som blev talat av Herren genom profeten, sägande,

23 Se, en jungfru skall bli gravid, och skall frambringa en son, och de skall kalla hans namn Emmanuel, vilket betyder, Gud hos oss.

**they shall call his name: Or, his name shall be called*

24 Och Josef, varande väckt från sömnen, gjorde som Herrens ängel hade befallt honom, och tog sin hustru till sig:

25 Och kände henne inte innan hon hade fött sin förstfödde son: och han gav honom namnet JESUS.

Kapitel 2

1 De vise männen från öst leds till Kristus genom en stjärna. 11 De tillber honom och frambär sina gåvor. 14 Josef flyr ner till Egypten med Jesus och hans mor. 16 Herodes dräper barnen: 20 Och dör. 23 Kristus förs tillbaka igen in till Galileen till Nasaret.

1 När nu Jesus blev född i Bethlehem i Judeen under kung Herodes dagar, se, *då* kom där vise män från öst till Jerusalem, 2 Sägande, Var är han som är född, judarnas Konung? Ty vi har sett hans stjärna i östern, och har kommit för att tillbe honom.

3 När kung Herodes hade hört *dess* ting, blev han orolig, och hela Jerusalem med honom.

4 Och när han hade församlat alla översteprästerna och folkets skriftlärd, begärde han *att få veta* av dem var Kristus skulle födas.

5 Och de sade till honom, I Bethlehem i Judeen: ty så är det skrivet genom profeten,

6 Och du Bethlehem, i Juda land, är inte den minste bland Juda furstar: ty ut från dig skall en Furste komma, som skall regera över mitt folk Israel. *Mik 5:2*

**rule: Or, feed*

7 Sedan, när han hade kallat *till sig* de vise männen enskilt, *då* frågade Herodes ut dem noga *om* vilken tid stjärnan hade visat sig.

8 Och han sände dem till Bethlehem, och sade, Gå och sök noga efter barnet; och när ni har funnit *honom*, återberätta till mig, att jag också må komma och tillbe honom.

9 När de hade hört kungen, gav de sig av; och, se, stjärnan som de såg i östern, gick framför dem, tills den kom och stannade över där barnet var.

10 När de såg stjärnan, glädde de sig i överväldigande stor glädje.

11 Och när de hade gått in i huset, såg de barnet med sin mor Maria, och föll ner, och tillbad honom: och när de hade öppnat sina skatter, bar de fram gåvor åt honom; guld, och rökelse, och myrra.

**presented: Or, offered*

12 Och *när de* varnades av Gud i en dröm att de inte skulle återvända till Herodes, for de iväg till sitt eget land en annan väg.

13 Och när de hade farit iväg, se, *då* visade sig Herrens ängel för Josef i en dröm, sägande, Stig upp, och tag barnet och hans mor, och fly till Egypten, och var du där tills jag ska säga till dig: ty Herodes kommer söka efter barnet för att förgöra honom.

14 När han steg upp, tog han barnet och hans mor om natten, och begav sig till Egypten:

15 Och var där ända till Herodes död: att det skulle uppfyllas som var sagt av Herren genom profeten, sägande, Ut ur Egypten har jag kallat min son. *Hos 11:1*

16 När då Herodes såg att han hade blivit förlöjligad av de vise männen, blev *han* ursinnig, och skickade ut, och dödade alla barnen som var i Bethlehem, och i alla dess gränstrakter, från två år gammal och under, enligt den tid som han noga hade utfrågat hos de vise männen.

17 Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia, sägande,

18 I Rama hördes en röst, klagan, och gråt, och stor sorg, Rachel begråtande sina barn, och ville inte bli tröstad, eftersom de inte längre finns till. *Jer 31:15*

19 Men när Herodes var död, se, *då* visar sig en Herrens ängel för Josef i en dröm i Egypten,

20 Sägande, Stig upp, och tag barnet och hans mor, och gå till Israels land: ty de vilka sökte efter barnets liv är döda.

21 Och han steg upp, och tog barnet och hans mor, och kom till Israels land.

22 Men när han hörde att Arkelaus regerade i Judeen, i sin far Herodes ställe, blev han rädd att fara dit: dock, havande blivit varnad av Gud i en dröm, vände han in till Galileens trakter:

23 Och han kom och bosatte sig i en stad som hette Nasaret: att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeterna,

Han skall kallas en nasaré.

Kapitel 3

1 Johannes predikar: hans ämbete: liv, och dop. 7 Han tillrättavisar fariseerna och sadduceerna som kommer till honom, 13 och döper Kristus i Jordan.

1 I de dagarna kom Johannes Döparen, predikande i Judeens ödemark,

2 Och sägande, Ändra sinne: ty himmelriket är nära.

3 Ty denne är han som blev omtalad genom Jesaja, sägande, Rösten av en ropande i ödemarken, Förbered ni Herrens väg, gör hans stigar raka. Jes 40:3

4 Och samme Johannes hade sin klädnad av kamelhår, och ett läderbälte om sina höfter; och hans mat var gräshoppor och vildhonung.

5 Då gick Jerusalem ut till honom, och hela Judeen, och hela trakten runt omkring Jordan,

6 Och blev döpta av honom i Jordan, bekännande sina synder.

7 Men när han såg många av fariseerna och sadduceerna komma till hans dop, sade han till dem, O huggormars avkomma, vem har varnat er att fly från den kommande vreden?

8 Bär då frukter värdiga sinnesändring:
**meet for repentance: Or, answerable to amendment of life*

9 Och tänk inte att säga inom er själva, Vi har Abraham till far: ty jag säger till er, att Gud förmår att av dessa stenar uppväcka barn åt Abraham.

10 Och nu är också yxan satt till roten på träden: därför huggs vart och ett träd ner som inte frambringar god frukt, och kastas till elden.

11 Visst döper jag er med vatten för sinnesändring: men han som kommer efter mig är mäktigare än jag, vars skor jag inte är värdig att bära: han skall döpa er med den Helige Anden, och *med* eld:

12 Vars kastskovel *är* i hans hand, och han kommer fullständigt rensa sin tröskplats, och samla sitt vete in till laden; men agnarna kommer han bränna

upp med outsläcklig eld.

13 Sedan kommer Jesus från Galileen till Jordan, till Johannes, för att bli döpt av honom.

14 Men Johannes förbjöd honom, sägande, Jag har behov av att bli döpt av dig, och du kommer till mig?

15 Och Jesus sade till honom, svarande, **Låt *det nu ske så: ty det är riktigt av oss att så uppfylla all rättfärdighet.*** Då lät han honom.

16 Och Jesus, när han blev döpt, steg genast upp ur vattnet: och, se, himlarna öppnades för honom, och han såg Guds Ande nedstigande som en duva, och komma över honom:

17 Och se, en röst från himlen, sägande, Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt välbehag.

Kapitel 4

1 Kristus fastar, och blir frestad. 11 Änglarna tjänar honom. 13 Han bosätter sig i Kapernaum, 17 börjar predika, 18 kallar Petrus, och Andreas, 21 Jakob, och Johannes: 23 och helar alla sjuka.

1 Sedan blev Jesus av Anden ledd upp in till ödemarken till att bli frestad av djävulen.

2 Och när han hade fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter, var han sedan hungrig.

3 Och när frestaren kom till honom, sade han, Om du är Guds Son, befall att dessa stenar ska bli till bröd.

4 Men han svarade och sade, **Det är skrivet, Människan skall inte endast leva av bröd, utan av vart och ett ord som går ut från Guds mun.**

5 Mos 8:3, Luk 4:4

5 Sedan tar djävulen honom upp till den heliga staden, och ställer honom på en hög punkt av templet,

6 Och säger till honom, Om du är Guds Son, kasta dig ner: ty det är skrivet, Han skall ge sina änglar befallning angående dig: och de skall i *sina* händer lyfta upp dig, att du inte någon gång ska slå din fot mot en sten.

Psa 91:11

7 Jesus sade till honom, **Det är åter**

skrivet, Du skall inte fresta Herren din Gud.

2 Mos 17:2, 5 Mos 6:16, Psa 78:18, 41, 56, 95:9, 106:14, Mal 3:15, 1 Kor 10:9, Heb 3:9

8 Åter, tar djävulen honom upp på ett väldigt högt berg, och visar honom alla världens riken, och deras härlighet;
9 Och säger till honom, Allt detta kommer jag ge dig, om du faller ner och ska tillbe mig.

10 Då säger Jesus till honom, **Gå bort, Satan: ty det är skrivet, Du skall tillbe Herren din Gud, och endast honom skall du tjäna.** *16:23, Luk 4:8, 5 Mos 6:13, 10:20*

11 Då lämnar djävulen honom, och, se, änglar kom och tjänade honom.

12 När nu Jesus hade hört att Johannes var satt i fängelse, gav han sig av till Galileen;

**cast: Or, delivered up*

13 Och lämnande Nasaret, kom han och bodde i Kapernaum, som ligger vid kusten, inom Sabulons och Neftalims gränsområden:

14 Att det skulle uppfyllas som blev sagt genom profeten Jesaja, sägande,

15 Sabulons land, och Neftalims land, vid sjövägen, på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen;

16 Folket som satt i mörker såg ett stort ljus; och till dem som satt i området och i dödsskugga har ljus gått upp.

Jes 9:1, 42:6, 60:1, Psa 107:10

17 Från den tiden började Jesus att predika, och att säga, **Ändra sinne: ty himmelriket är nära.**

18 Och Jesus, vandrande vid Galileiska sjön, såg två bröder, Simon som kallas Petrus, och hans bror Andreas, kastande ut ett nät i sjön: ty de var fiskare.

19 Och han säger till dem, **Följ mig, och jag skall göra er till människofiskare.**

20 Och genast lämnade de *sina* nät, och följde honom.

1 Kor 1:24, Rom 8:30, Joh 6:44, 10:27, 15:16

21 Och gående därifrån, såg han två andra bröder, Jakob, Sebedeus *son*, och hans bror Johannes, i ett skepp med sin far Sebedeus, reparerande *sina* nät; och

han kallade dem.

22 Och genast lämnade de skeppet och sin far, och följde honom.

1 Kor 1:26, Rom 8:30, Joh 6:44, 10:27, 15:16

23 Och Jesus vandrade omkring i hela Galileen, undervisande i deras synagogor, och predikande rikets evangelium, och helande alla slags sjukdomar och alla slags krämpor ibland folket.

24 Och ryktet om honom gick ut över hela Syrien: och de förde alla sjuka till honom som var ansatta av olika sjukdomar och plågor, och de som var besatta av demoner, och de som var galna, och de som var lama; och han helade dem.

25 Och stora folkskaror följde honom, från Galileen, och från Dekapolis, och från Jerusalem, och från Judeen, och från andra sidan Jordan.

Kapitel 5

1 Kristus inleder sin predikan på berget: 3 förkunnar vilka som är välsignade, 13 vilka som är jordens salt, 14 världens ljus, staden uppe på en höjd, 15 ljusstaken: 17 att han kom för att fullborda lagen: 21 vad det innebär att döda, 27 att begå äktenskapsbrott, 33 att svära: 38 Förmanar till att lida orätt, 44 att älska också våra fiender, 48 och att sträva efter fullkomlighet.

1 Och seende folkskarorna, gick han upp på ett berg: och när han hade satt sig, kom hans lärjungar till honom:

2 Och han öppnade sin mun, och undervisade dem, sägande,

3 Välsignade är de fattiga i ande: ty himmelriket tillhör dem.

Rom 7:18, 1 Tim 1:15

4 Välsignade är de som sörjer: ty de skall bli tröstade.

5 Välsignade är de ödmjuka: ty de skall ärva jorden. *1 Kor 4:7, Tit 3:5, Psa 37:11*

6 Välsignade är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet: ty de skall bli mättade. *Fil 3:8, Jes 54:17, Upp 19:8*

7 Välsignade är de barmhärtiga: ty de skall få barmhärtighet.

8 Välsignade är de renhjärtade: ty de skall se Gud. *Hes 36:26, 1 Kor 2:12*

9 Välsignade *är* de fredsälskande: ty de skall kallas Guds barn.

10 Välsignade *är* de som är förföljda på grund av rättfärdighet: ty himmelriket tillhör dem.

11 Välsignade är ni, när *människor* ska smäda er, och förfölja *er*, och falskt ska säga allt slags ont mot er, på grund av mig.

**falsely: Gr. lying*

12 Gläd er, och var överlyckliga: ty så stor *är* er belöning i himlen: ty så förföljde de profeterna som var före er.

13 Ni är jordens salt: men om saltet ska ha förlorat sin smak, med vad skall det *då* saltas? Därefter är det inte dugligt för något, förutom till att kastas ut, och till att bli trampat under människors fötter.

14 Ni är världens ljus. En stad som ligger på en höjd kan inte döljas.

15 Inte heller tänder människor ett ljus, och sätter det under en skäppa, utan på en ljushållare; och det ger ljus åt alla som är i huset.

**a bushel: the word in the original signifieth a measure containing about a pint less than a peck*

16 Låt ert ljus så lysa inför människor, att de må se era goda gärningar, och må prisa er Fader som är i himlen.

17 Tro inte att jag har kommit för att förgöra lagen, eller profeterna: jag har inte kommit för att förgöra, utan för att uppfylla.

Joh 4:34, 17:4, 19:30, Mat 3:15, 20:28, Rom 10:4, 1 Kor 5:7, Kol 2:14, Heb 2:16, 9:11, 22, 10:1, 12:2, Dan 9:24

18 Ty sannerligen jag säger till er, Tills himmel och jord ska försvinna, ska alls inte en jota eller en prick försvinna från lagen, tills allt ska fullbordas. *Gal 3:10, Jak 2:10, 1 Tim 1:9, Rom 3:20*

19 Därför, vem än som ska bryta ett av dessa minsta bud, och ska lära människor så, han skall kallas den minste i himmelriket: men vem än som ska göra och lära *ut dem*, densamme skall kallas stor i himmelriket.

28:20, 1 Pet 1:25, Joh 6:28, 1 Joh 3:23

20 Ty jag säger till er, Att om er rättfärdighet inte ska överträffa de skriftlärdas och fariseernas *rättfärdighet*, så ska ni alls inte gå in i himmelriket.

21 Ni har hört att det sades av de gamle, Du skall inte mörda; och vem än som ska mörda skall vara i fara för domen: *1 Mos 9:5, 2 Mos 20:13, 21:12, 5 Mos 5:17*

**by them: Or, to them*

22 Men jag säger till er, Att vem än som är arg på sin broder utan orsak skall vara i fara för domen: och vem än som ska säga Raka till sin broder skall vara i fara för rådet: men vem än som ska säga, Du dåre, skall vara i fara för helvetets eld.

23 Därför, om du ska hämta din gåva till altaret, och där ska komma ihåg att din broder har något emot dig;

24 Lämna *då* din gåva där framför altaret, och gå din väg; försona dig först med din broder, och kom sedan och bär fram din gåva.

25 Förlika dig snabbt med din motpart, medan du är med honom på vägen; att motparten inte någon gång ska överlämna dig åt domaren, och domaren överlämna dig åt rättstjänaren, och du skall kastas i fängelse.

26 Sannerligen jag säger till dig, Du ska aldrig komma ut därifrån, förrän du ska ha betalat den sista slanten.

27 Ni har hört att det sades av de gamle, Du skall inte begå äktenskapsbrott:

2 Mos 20:14, 3 Mos 20:10, 5 Mos 5:18, 22:22, Ord 6:32

28 Men jag säger till er, Att vem än som tittar på en kvinna till att lusta efter henne har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.

1 Mos 3:6, Mar 7:21

29 Och om ditt högra öga skadar dig, riv ut det, och kasta *det* ifrån dig: ty det är gynnsamt för dig att en av dina kroppsdelar skulle förloras, och inte att hela din kropp skulle kastas till

helvetet.

6:22, Luk 11:34

**offend thee: Or, do cause thee to offend*

30 Och om din högra hand skadar dig, hugg av den, och kasta *den* ifrån dig: ty det är gynnsamt för dig att en av dina kroppsdelar skulle förloras, och inte *att* hela din kropp skulle kastas till helvetet.

31 Det har blivit sagt, Vem än som ska förskjuta sin hustru, låt honom ge henne ett skiljebrev:

5 Mos 24:1

32 Men jag säger till er, Att vem än som ska förskjuta sin hustru, om inte för otukts skull, förorsakar henne att begå äktenskapsbrott: och vem än som ska gifta sig med henne som har blivit förskjuten begår äktenskapsbrott. 19:8

33 Åter, har ni hört att det har blivit sagt av de gamle, Du skall inte svära falskt, utan du skall hålla din ed för Herren:

2 Mos 20:7, 3 Mos 19:12, 4 Mos 30:2, 5 Mos 5:11, 23:23

34 Men jag säger till er, Svär inte alls; varken vid himlen; ty den är Guds tron:

35 Inte heller vid jorden; ty den är hans fotpall: ej heller vid Jerusalem; ty det är den store Konungens stad.

36 Inte heller skall du svära vid ditt huvud, ty du kan inte göra ett hårstrå vitt eller svart.

Jak 4:13

37 Utan låt ert tal vara, Ja, ja; Nej, nej: ty vad än som är utöver det kommer ur ondska.

38 Ni har hört att det har blivit sagt, Ett öga för ett öga, och en tand för en tand:

2 Mos 21:24, 3 Mos 24:19, 5 Mos 19:19

39 Men jag säger till er, Att ni inte skall stå emot ondska: utan vem som än skall slå dig på din högra kind, vänd *då* till honom också den andra.

40 Och om någon man vill ställa dig inför rätta, och ta din livklädnad, låt honom *då* också få *din* mantel.

41 Och vemhelst som skall framtvinga dig att gå en mil, gå *då* två mil med honom.

42 Ge åt honom som ber dig, och vänd

dig inte ifrån honom som vill låna av dig.

43 Ni har hört att det har blivit sagt, Du skall älska din nästa, och hata din fiende.

3 Mos 19:18, 5 Mos 23:6, Psa 139:21

44 Men jag säger till er, Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er, och be för dem som vill er illa, och förföljer er;

45 Att ni må vara er Faders barn, som är i himlen: ty han låter sin sol gå upp över de onda och över de goda, och sänder regn över de rättfärdiga och över de orättfärdiga.

46 Ty om ni ska älska dem som älskar er, vilken belöning har ni *då*? Gör inte även publikanerna detsamma?

47 Och om ni enbart ska hälsa på era bröder, vad mer gör ni *då än andra*?

Gör inte även publikanerna så?

48 Var ni alltså fullkomliga, såsom er Fader som är i himlen är fullkomlig.

Kapitel 6

1 Kristus fortsätter sin predikan på berget, och talar om gåvor, 5 bön, 14 om att förlåta våra bröder, 16 om fasta, 19 var vår skatt bör samlas, 24 om att tjäna Gud, och mammon, 25 manar till att inte vara omsorgsfull vad gäller världsliga ting: 33 utan snarare söka Guds rike.

1 Akta er att ni inte ger era gåvor framför människor, för att bli sedda av dem: annars har ni ingen belöning från er Fader som är i himlen.

**of: Or, with*

2 Alltså, när du ska ge *dina* gåvor, blås *då* inte i basun framför dig, som hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, att människor må berömma dem. Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

**do not sound a trumpet: Or, cause not a trumpet to be sounded*

3 Utan när du ger gåvor, låt *då* inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör:

4 Att dina gåvor må vara i *det* fördolda: och din Fader som ser i *det* fördolda skall själv öppet belöna dig.

5 Och när du ska be, skall du inte vara som hycklarna: ty de älskar att be stående i synagogorna och i gathörnen, att de må bli sedda av människor. Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

6 Utan du, när du ska be, gå in till din kammare, och när du har stängt din dörr, be till din Fader som är i *det* fördolda; och din Fader som ser i *det* fördolda skall öppet belöna dig.

7 Men när ni ber, upprepa *då* inte ord fåfängligt, som hedningarna *gör*: ty de tror att de skall bli hörda för sina många ord.

8 Var ni därför inte som dem: ty er Fader vet vad ni har behov av, innan ni ber honom.

9 Be ni därför så här: Vår Fader som är i himlen, Helgat varde ditt namn.

Luk 11:2

10 Ditt rike kom. Din vilja, ske, på jorden, såsom i himlen.

11 Skänk oss denna dag vårt dagliga bröd.

12 Och förlåt oss våra skulder, liksom vi förlåter dem *som är* skyldiga oss.

13 Och inled oss inte i frestelse, utan rädda oss från ondska: Ty ditt är riket, och makten, och härligheten, i evighet. Amen.

Psa 115:3, Rom 8:28, Ef 1:11, Apg 15:18, Jes 46:9

14 Ty om ni ska förlåta människor deras överträdelser, kommer er himmelske Fader också förlåta er:

15 Men om ni inte ska förlåta människor deras överträdelser, kommer inte heller er Fader förlåta era överträdelser.

16 Och när ni ska fasta, var inte dystra som hycklarna: ty de vanställer sina ansikten, att de må visa för människor att *de* fastar. Sannerligen jag säger till er, De har fått sin belöning.

17 Utan du, när du fastar, smörj ditt huvud, och tvätta ditt ansikte;

18 Att du inte ska visa för människor att *du* fastar, utan för din Fader som

är i *det* fördolda: och din Fader, som ser i *det* fördolda, skall öppet belöna dig.

19 Samla inte skatter åt er själva på jorden, där mal och rost fördärvar, och där tjuvar bryter sig in och stjälar:

20 Utan samla åt er själva skatter i himlen, där varken mal eller rost fördärvar, och där inte tjuvar bryter sig in eller stjälar:

21 Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta vara.

22 Ögat är kroppens lykta: om ditt öga alltså ska vara friskt, skall hela din kropp bli fylld av ljus.

Luk 11:34

23 Men om ditt öga ska vara ont, skall hela din kropp bli fylld av mörker. Om alltså ljuset som är i dig är mörker, hur stort *är inte då* det mörkret!

24:24, 2 Th 2:10, Joh 9:39, Mat 15:14

24 Ingen man kan tjäna två herrar: ty antingen kommer han hata den ene, och älska den andre; eller kommer han hålla sig till den ene, och förakta den andre. Ni kan inte tjäna Gud och mammon.

25 Därför säger jag till er, Bekymra er inte för ert liv, vad ni ska äta, eller vad ni ska dricka; inte heller för er kropp, vad ni ska klä på er. Är inte livet mer än mat, och kroppen *mer* än kläder?

26 Se på himlens fåglar: ty de sår inte, inte heller skördar de, eller samlar in till lador; ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni mycket mer värdefulla än de?

27 Vem av er kan med *allt* sitt bekymrande lägga till en *enda* aln till sin kroppslängd?

28 Och varför bekymrar ni er över kläder? Beakta liljorna på marken, hur de växer; de arbetar inte, inte heller spinner de:

29 Och ändock säger jag till er, Att inte ens Solomon i all sin prakt var klädd som en av dessa.

30 Om Gud alltså på detta vis kläder gräset på marken, som idag står, och

imorgon kastas i ugnen, *skall han då* inte mycket mer *klä* er, O ni klenstroende?

31 Bekymra er därför inte, sägande, Vad ska vi äta? eller, Vad ska vi dricka? eller, Vad ska vi klä oss med?

32 (Ty hedningarna söker efter alla dessa saker:) ty er himmelske Fader vet att ni har behov av alla dessa ting.

33 Utan sök ni först Guds rike, och hans rättfärdighet; och *så* skall alla dessa ting läggas till åt er.

2 Kor 5:21, Jes 54:17, Jer 23:6, 33:16, Fil 3:9

34 Bekymra er därför inte för morgondagen: ty morgondagen skall själv bära sitt bekymmer. *Var* dag har nog av sin egen ondska.

Kapitel 7

1 Kristus avslutar sin predikan på berget, tillrättavisar orättfärdig dom, 6 förbjuder att kasta heliga ting åt hundar, 7 förmanar till bön, 13 och att träda in vid den smala porten, 15 om att vara på vakt för falska profeter, 21 om att göra efter Guds vilja: 24 såsom hus byggda på en klippa, 26 och inte på sanden.

1 Döm inte, att ni inte ska bli dömda.

2 Ty med den dom ni dömer, skall ni dömas: och med det mått ni mäter, skall det också mätas för er.

3 Och varför ser du på flisan som är i din broders öga, men beaktar inte bjälken som är i ditt eget öga?

4 Eller, hur kan du säga till din broder, Låt mig ta ut flisan från ditt öga; och, se, en bjälke *är* i ditt eget öga?

5 Din hycklare, ta först ut bjälken från ditt eget öga; och då skall du se tydligt till att ta ut flisan från din broders öga.

6 Ge inte det som är heligt åt hundarna, kasta ni inte heller era pärlor framför svinen, att de inte ska trampa dem under sina fötter, och vänder sig om och ska slita er i stycken.

10:14, Mar 6:11, Luk 9:5, Apg 13:51, Tit 3:10

7 Be, och det skall bli givet er; sök, och ni skall finna; bulta, och det skall öppnas för er:

1 Joh 5:14

8 Ty var och en som ber, *han* får; och han som söker finner; och åt honom som bultar skall det öppnas. 8:2

9 Eller, vem är *den* man av er, vilken, om hans son ska be om bröd, kommer ge honom en sten?

10 Eller om han ska be om en fisk, kommer ge honom en orm?

11 Om nu ni, varande onda, förstår att ge goda gåvor åt era barn, hur mycket mer skall *då* inte er Fader, som är i himlen, ge goda ting åt dem som ber honom? Luk 18:1

12 Alltså, allt som ni än skulle vilja att människor skulle göra för er, så *skall* ni också göra för dem: ty detta är lagen och profeterna.

13 Gå ni in vid den trånga porten: ty vid *är* den porten, och bred *är* den vägen, som leder till undergång, och det är många som går in vid den:

Ord 14:12, 16:25

14 Ty den porten *är* trång, och den vägen *är* smal, som leder till liv, och det är få som finner den. Joh 14:6, 10:7

15 Akta er för falska profeter, som kommer till er i fårakläder, men i sitt inre är rovgiriga vargar.

24:24, Rom 16:18, 2 Kor 11:13, Ef 4:14, Kol 2:8, 1 Tim 4:1, 2 Tim 3:13, 4:3, Gal 1:6, Mik 3:5, Jer 6:14, 8:11, Hes 13:16, Upp 17:6

16 Ni skall känna dem genom deras frukt. Samlar människor in vindruvor från törnen, eller fikon från tistlar?

17 Så frambringar varje gott träd god frukt; men ett ruttet träd frambringar ond frukt.

18 Ett gott träd kan inte frambringa ond frukt, ej heller *kan* ett ruttet träd frambringa god frukt.

19 Varje träd som inte frambringar god frukt huggs ner, och kastas i elden.

20 Alltså skall ni känna igen dem på deras frukt.

1 Joh 4:1, Heb 13:15

21 Inte alla som säger till mig, Herre, Herre, skall gå in till himmelriket; utan han som gör min Faders vilja som är i himlen.

Joh 6:28, 39, 1 Joh 3:23

22 Många kommer säga till mig på den dagen, Herre, Herre, har vi inte profeterat i ditt namn? Och i ditt namn kastat ut demoner? Och i ditt namn gjort många underbara gärningar?

Tit 3:5, Ef 2:8, Rom 3:24, 28, 4:5, 11:6, 2 Tim 1:9

23 Och då kommer jag bekänna för dem, Jag kände er aldrig: gå bort ifrån mig, ni som verkar orättfärdighet.

Joh 10:14, 26, 6:37, 17:2, 9, 24, 2 Tim 2:19, Mat 25:12, Luk 13:25, Psa 5:5

24 Därför, vem som än hör dessa mina ord, och gör *efter* dem, honom kommer jag likna vid en vis man, som byggde sitt hus på en klippa:

25 Och regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste, och slog mot det huset; och det föll inte: ty det var grundat på en klippa.

1 Kor 3:11

26 Och var och en som hör dessa mina ord, och inte gör *efter* dem, skall liknas vid en dåraktig man, som byggde sitt hus på sanden:

27 Och regnet föll, och floderna kom, och vindarna blåste, och slog mot det huset; och det föll: och stort var dess fall.

5:18, Jak 2:10, Gal 3:10, 5 Mos 27:26

28 Och det skedde, att när Jesus hade avslutat dessa tal, var folket häpna över hans lära:

29 Ty han undervisade dem såsom *en som* har auktoritet, och inte som de skriftlärda.

Kapitel 8

2 Kristus gör den spetälske ren, 5 helar officerens tjänare, 14 Petrus svärmor, 16 och många andra sjuka: 18 visar hur han skall följas: 23 stillar stormen ute på sjön, 28 driver ut djävlar ur två män som var besatta, 31 och tillåter dem att gå in i svinen.

1 När han hade kommit ner från berget följde stora folkskaror honom.

2 Och, se, där kom en spetälsk man och tillbad honom, sägande, Herre, om du ska vilja, kan du göra mig ren.

Psa 115:3, 1 Sam 2:6, 5 Mos 32:39, Jon 2:9, Mar 1:40, Luk 5:12, 3 Mos 13:44, 4 Mos 5:2

3 Och Jesus räckte fram *sin* hand, och rörde vid honom, sägande, Jag vill; bli du ren. Och genast var hans spetälska renad.

Joh 17:24, 6:39

4 Och Jesus säger till honom, Se till att du *inte* berättar detta för någon; utan gå din väg, visa dig för prästen, och bär fram den offergåva som Moses befälde, till ett vittnesbörd för dem.

5 Och när Jesus kom in till Kapernaum, kom där en officer till honom, bedjande honom,

6 Och sägande, Herre, min tjänare ligger hemma lam, svårt plågad.

7 Och Jesus säger till honom, Jag skall komma och hela honom.

8 Officeren svarade och sade, Herre, jag är inte värdig att du skulle gå in under mitt tak: men säg endast ordet, och min tjänare skall bli helad.

9 Ty jag är en man under befäl, havande soldater under mig: och jag säger till denne *man*, Gå, och han går; och till en annan, Kom, och han kommer; och till min tjänare, Gör detta, och han gör *det*.

10 När Jesus hörde *detta*, förundrade han sig, och sade till dem som följde *honom*, Sannerligen jag säger till er, jag har inte funnit så stor tro, nej, inte i *hela* Israel.

11 Och jag säger till er, Att många skall komma från öster och väster, och skall sitta ner med Abraham, och Isak, och Jakob, i himmelriket.

Apg 13:46

12 Men rikets barn skall kastas ut i yttersta mörker: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

13:42, 50, 22:13, 24:51, 25:30, Luk 13:28, Rom 9:6, 11:5

13 Och Jesus sade till officeren, Gå din väg; och såsom du har trott, så blir det gjort åt dig. Och i samma stund blev hans tjänare helad.

14 Och när Jesus kom in i Petrus hus, såg han att hans svärmor låg, och var febersjuk.

15 Och han rörde vid hennes hand, och febern lämnade henne: och hon steg upp, och tjänade dem.

16 När kvällen var kommen, hämtade de till honom många som var besatta av djävlar: och han kastade ut andarna med *sitt* ord, och helade alla som var sjuka:

17 Att det skulle uppfyllas som talades genom profeten Jesaja, sägande, Han tog själv våra svagheter, och bar våra sjukdomar. *Jes 53:4*

18 När nu Jesus såg stora folkskaror omkring sig, gav han befallning om att fara iväg till den andra sidan.

19 Och en viss skriftlärdd kom, och sade till honom, Mästare, jag kommer följa dig vart du än ska gå.

20 Och Jesus säger till honom, **Rävarna har lyor, och himlens fåglar har nästen; men Människosonen har ingenstans att lägga *sitt* huvud.**

21 Och en annan av hans lärjungar sade till honom, Herre, tillåt mig att först gå och begrava min far.

22 Men Jesus sade till honom, **Följ mig; och låt de döda begrava sina döda.**

23 Och när han steg på ett skepp, följde hans lärjungar honom.

24 Och, se, en väldig storm uppstod på sjön, så att skeppet täcktes av vågorna: men han sov.

25 Och hans lärjungar kom till *honom*, och väckte honom, sägande, Herre, rädda oss: vi förgås.

26 Och han säger till dem, **Varför är ni rädda, O ni klenstroende?** Sedan steg han upp, och tillrättavisade vindarna och sjön; och ett stort lugn uppstod.

27 Men männen häpnade, sägande, Vilken slags man är denne, att till och med vindarna och sjön lyder honom!

28 Och när han kom till den andra sidan, in till gergesenernas land, mötte där honom två *som var* besatta av djävlar, kommande ut från gravarna, mycket vildsinta, så att ingen man kunde passera förbi den vägen.

29 Och, se, de ropade ut, sägande, Vad har vi med dig att göra, Jesus, du Guds Son? Har du kommit hit för att pina oss

innan den tiden?

30 Och långt ifrån dem var där en stor svinhjord betande.

31 Så demonerna bad honom, sägande, Om du kastar ut oss, tillåt oss *då* att fara bort in i svinhjorden.

32 Och han sade till dem, **Gå.** Och när de kom ut, for de in i svinhjorden: och, se, hela svinhjorden rusade nerför en brant ner i sjön, och dog i vattnet.

33 Och de som betade dem flydde, och for iväg in till staden, och berättade allt, och vad som hade skett med dem som var besatta av demoner.

34 Och, se, hela staden kom ut för att möta Jesus: och när de såg honom, bad de *honom* att han skulle fara bort ifrån deras gränsområde.

Kapitel 9

2 Kristus helar en man som var lam, 9 kallar Matteus från tullen, 10 äter med publikaner och syndare, 14 försvarar sina lärjungar eftersom de inte fastar, 20 helar kvinnan med blödningar, 23 uppväcker Jairus dotter från döden, 27 ger syn åt två blinda män, 32 helar en stum man som var besatt av en djävul, 36 och förbarmar sig över folkskarorna.

1 Och han gick på ett skepp, och for över, och kom in till sin egen stad.

2 Och, se, de hämtade till honom en man som var lam, liggande på en bädd: och Jesus, seende deras tro, sade till den lame; **Son, var vid gott mod; dina synder är dig förlåtna.**

3 Och, se, vissa av de skriftlärda sade inom sig själva, Denne *man* hädar.

4 Och Jesus, vetande deras tankar, sade, **Varför tänker ni ont i era hjärtan?**

5 Ty vilket är lättare, att säga, **Dina synder är dig förlåtna; eller att säga, Stå upp, och gå?**

6 Men att ni må veta att **Människosonen har makt på jorden att förlåta synder,** (sedan säger han till den lame,) **Stå upp, ta din bädd, och gå till ditt hus.**

7 Och han steg upp, och gick iväg till sitt hus.

8 Men när folksamlingen såg *detta*,

häpnade de, och prisade Gud, som hade givit sådan makt åt människor. *Joh 10:33*
9 Och medan Jesus gick därifrån, såg han en man, vid namn Matteus, sittande vid tullen: och han säger till honom, **Följ mig.** Och han stod upp, och följde honom.

2 Th 2:14, Jak 1:18, Joh 1:12, 6:44, 15:16, 1 Kor 1:23

10 Och det hände sig, medan Jesus satt till bords i huset, se, *att* många publikaner och syndare kom och satte sig ner med honom och hans lärjungar.

11 Och när fariseerna såg *det*, sade de till hans lärjungar, Varför äter er mästare med publikaner och syndare?

12 Men när Jesus hörde *detta*, sade han till dem, **De som är friska behöver inte en läkare, utan de som är sjuka.**

Mar 2:17, Luk 5:31

13 **Men gå ni och lär er vad *detta* betyder, Jag vill ha barmhärtighet, och inte offer: ty jag har inte kommit för att kalla de rättfärdiga, utan syndare till sinnesändring.**

18:11, Hos 6:6, Mik 6:6, Ord 21:3, Luk 15:3, 19:10, 1 Tim 1:15

14 Sedan kom Johannes lärjungar till honom, sägande, Varför fastar vi och fariseerna ofta, men dina lärjungar fastar inte?

15 Och Jesus sade till dem, **Kan brudkammarens barn sörja, så länge brudgummen är hos dem? Men dagarna skall komma, när brudgummen ska tas ifrån dem, och då skall de fasta.**

16 **Ingen sätter ett stycke nytt tyg på ett gammalt plagg, ty det som sätts in för att fylla upp tar *då* bort ifrån plagget, och hålet blir värre.**

**new cloth: Or, raw, or unwrought cloth*

17 **Inte heller slår man nytt vin i gamla flaskor: för annars går flaskorna sönder, och vinet spills ut, och flaskorna förstörs: utan man slår nytt vin i nya flaskor, och *så* blir båda bevarade.**

**bottles: Or, sacks of skin, or, leather*

18 Medan han talade dessa ting till dem,

se, *då* kom där en viss föreståndare, och tillbad honom, sägande, Min dotter har just nu dött: men kom och lägg din hand på henne, och hon skall leva.

19 Och Jesus stod upp, och följde honom, och *likaså* hans lärjungar.

20 Och, se, en kvinna, som hade haft blödningar *i* tolv år, kom bakom *honom*, och vidrörde kanten av hans klädnad:

21 Ty hon sade för sig själv, Om jag endast må röra vid hans klädnad, kommer jag bli hel.

22 Men Jesus vände sig om, och när han såg henne, sade han, **Dotter, var vid gott mod; din tro har gjort dig hel.** Och kvinnan var hel från den stunden.

23 Och när Jesus kom till föreståndarens hus, och såg flöjtblåsarna och folket görande väsen,

24 Sade han till dem, **Lämna plats: ty flickan är inte död, utan sover.** Och de hånskrattade åt honom.

25 Men när folket hade visats ut, gick han in, och tog henne vid handen, och flickan vaknade.

Mar 5:41, Luk 8:54, 2 Ku 4:32, Apg 9:40, Joh 5:21, 25, Ef 2:1, 5, 5:14, Kol 2:13

26 Och ryktet om detta gick ut över hela det området.

**the fame hereof: Or, this fame*

27 Och när Jesus gav sig av därifrån, följde två blinda män honom, ropande, och sägande, *Du* Davids son, förbarma dig över oss. *20:30, Joh 9:1*

28 Och när han hade kommit in till huset, kom de blinda männen till honom: och Jesus säger till dem, **Tror ni att jag förmår att göra detta?** De sade till honom, Ja, Herre.

29 Då rörde han vid deras ögon, sägande, **Ske åt er enligt er tro.**

30 Och deras ögon öppnades; och Jesus befallde dem strängt, sägande, **Se till att ingen får veta detta.** *Psa 146:8, Jes 35:5, 42:7*

31 Men de, när de hade gett sig av, spred ut ryktet om honom i hela den trakten.

32 Medan de gick ut, se, *då* förde de till honom en stum man besatt av en djävul.

33 Och när djävulen hade blivit utkastad, talade den stumme: och folkskarorna häpnade, sägande, Aldrig har det blivit sett i Israel på detta sätt.

34 Men fariseerna sade, Han kastar ut demoner genom demonernas furste.

12:24, Mar 3:22, Luk 11:15

35 Och Jesus gick runt *i* alla städerna och byarna, undervisande i deras synagogor, och predikande rikets evangelium, och helande varje sjukdom och varje krämpa bland folket.

36 Men när han såg folkskarorna, kände han medlidande med dem, ty de var utmattade, och förskingrade, liksom får som inte har en herde.

4 Mos 27:17, 1 Ku 22:17, 2 Krö 18:16, Hes 34:5, Zec 10:2

**fainted, and were scattered abroad: Or, were tired and lay down*

37 Då säger han till sina lärjungar, **Skörden är sannerligen stor, men arbetarna är få;**

38 **Be ni därför skördens Herre, att han ska sända ut arbetare in till sin skörd.**

Apg 9:1

Kapitel 10

1 Kristus sänder ut sina tolv apostlar, och ger dem makt att utföra mirakel, 5 ger dem instruktioner, och undervisar dem, 16 inger dem mod vad gäller förföljelser: 40 och utlovar välsignelse åt alla de som tar emot dem.

1 Och när han hade kallat till *sig* sina tolv lärjungar, gav han dem makt *över* orena andar, till att kasta ut dem, och till att hela all slags sjukdom och all slags krämpa.

2 Dessa är nu namnen på de tolv apostlarna; Den förste, Simon, som kallas Petrus, och hans bror Andreas; Jakob, Sebedeus *son*, och hans bror Johannes;

3 Filippus, och Bartolomeus; Tomas, och publikanen Matteus; Jakob, Alfeus *son*, och Lebbeus, vars tillnamn var Taddeus;

4 Simon, kanaaniten, och Judas Iskariot, vilken också förrådde honom.

5 Dessa tolv sände Jesus ut, och befallde

dem, sägande, **Far inte in på hedningarnas väg, och gå inte in till någon samaritisk stad:**

6 Utan gå snarare till de vilsegångna fåren av Israels hus.

15:24, 25:32, Jes 53:6, Luk 12:32, 15:3, Joh 10:16, 26

7 Och när ni går, predika, sägande, Himmelriket är nära.

Rom 10:14

8 Hela de sjuka, gör de spetälska rena, uppväck de döda, kasta ut djävlar: ni har gratis fått, så ge gratis.

9 Förse *er* inte heller med guld, eller silver, eller mässing i era börsar,

**Provide: Or, get*

10 Eller en väska för *er* resa, ej heller två klädnader, inte heller skor, eller stavar: ty arbetaren är värd sin mat.

1 Tim 5:18, 1 Kor 9:3

11 Och vilken stad eller by ni än ska gå in till, ta reda på vem *som* är värdig i den; och stanna där tills ni ska gå därifrån.

12 Och när ni kommer in till ett hus, hälsa det.

13 Och om huset ska vara värdigt, låt er frid komma över det: men om det inte ska vara värdigt, låt *då* er frid vända tillbaka till er.

14 Och vem än som inte ska ta emot er, eller inte ska höra på era ord, när ni går ut ur det huset eller *den* staden, skaka av dammet från era fötter.

15 Sannerligen jag säger till er, Det kommer vara drägligare för Sodom och Gomorras land på domens dag, än för den staden.

11:22, Mar 6:11, Luk 10:11, Joh 15:22, 1 Kor 16:22

16 Se, jag sänder ut er som får ibland vargar: var ni därför kloka som ormar, och harmlösa som duvor.

1 Mos 3:1

**harmless: Or, simple*

17 Men akta er för människor: ty de kommer överlämna er åt domstolar, och de kommer prygla er i sina synagogor;

18 Och ni kommer bli förda inför makthavare och kungar för min skull, till ett vittnesmål mot dem och

hedningarna.

19 Men när de ska överlämna er, bekymra er inte för hur eller vad ni ska säga: ty det kommer bli givet er i den stunden vad ni ska säga.

20 Ty det är inte ni som talar, utan er Faders Ande som talar i er.

21 Och brodern kommer utlämna brodern till döden, och fadern barnet: och barnen kommer resa sig upp emot *sina* föräldrar, och orsaka att de blir dödade.

22 Och ni kommer vara hatade av alla *människor* på grund av mitt namn: men han som håller ut till slutet skall räddas.

5:11, 24:9, Mar 13:13, Luk 6:22, Joh 7:7, 15:18, 17:14, 1 Joh 3:13, Apg 9:16, 2 Tim 3:12

23 Men när de ska förfölja er i den staden, fly ni *då* till en annan: ty sannerligen jag säger till er, Ni ska inte ha gått igenom Israels städer, innan Människosonen ska komma.

**have gone: Or, end or finish*

24 Lärjungen är inte över *sin* mästare, inte heller tjänaren över sin herre.

25 Det är fullgott för lärjungen att han må bli som sin mästare, och tjänaren som sin herre. Om de har kallat husets mästare Beelsebub, hur mycket mer *skall de då inte kalla* hans husfolk?

26 Frukta dem därför inte: ty det finns ingenting dolt, som inte kommer bli uppenbarat; och *ingenting* gömt, som inte kommer bli känt.

27 Vad jag berättar för er i mörker, tala *det* i ljuset: och vad ni hör i örat, predika *det* uppe på hustaken.

28 Och frukta inte dem som dödar kroppen, men inte förmår att döda själen: utan frukta snarare honom som förmår att förgöra både själ och kropp i helvetet.

29 Säljs inte två sparvar för ett kopparmynt? Och inte en av dem kommer falla till marken utan er Fader.

Psa 104:27

**farthing?: It is in value half penny farthing, in the original, as being the tenth part of the Roman penny*

30 Men själva hårstråna på ert huvud är alla räknade.

31 Var ni alltså inte rädda, ni är mer värda än många sparvar. *6:26*

32 Alltså, vem som än skall bekänna mig inför människor, honom kommer också jag bekänna inför min Fader som är i himlen.

33 Men vem än som ska förneka mig inför människor, honom kommer också jag förneka inför min Fader som är i himlen.

34 Tänk inte att jag har kommit för att sända fred på jorden: jag kom inte för att sända fred, utan ett svärd.

Luk 12:49, Joh 7:40, Apg 13:45, 14:2

35 Ty jag har kommit för att vålla splittring, en man mot sin far, och dottern mot sin mor, och sonhustrun mot sin svärmor.

36 Och en mans eget hushåll *skall bli* hans fiender.

37 Han som älskar far eller mor mer än *han älskar* mig, är mig inte värdig: och han som älskar son eller dotter mer än *han älskar* mig, är mig inte värdig. *Luk 14:25*

38 Och han som inte tar sitt kors, och följer efter mig, är mig inte värdig.

39 Han som finner sitt liv kommer förlora det: och han som förlorar sitt liv för min skull kommer finna det.

16:25, Mar 8:35, Luk 17:33, Joh 12:25, Fil 1:21, 3:8, Apg 20:24

40 Han som mottar er mottar mig, och han som mottar mig mottar honom som sände mig. *Rom 10:14, 2 Kor 4:7*

41 Han som mottar en profet i en profets namn kommer få en profets belöning; och han som mottar en rättfärdig man i en rättfärdig mans namn skall få en rättfärdig mans belöning.

42 Och vem än som endast ska ge ett glas kallt *vatten* att dricka åt en av dessa små i en lärjunges namn, sannerligen jag säger till er, han ska alls inte förlora sin belöning.

Kapitel 11

2 Johannes sänder sina lärjungar till Kristus. 7 Kristi vittnesmål angående Johannes. 18 Folkets uppfattning om Johannes och Kristus. 20 Kristus skäller på Korasin, Bethsaida och Kapernaum på grund av deras otacksamhet och eftersom de inte ändrade sinne: 25 och prisar sin Faders vishet i att uppenbara evangeliet för de enkla, 28 han kallar till sig alla som är nedtyngda av sina synder.

- 1 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat att befalla sina tolv lärjungar, gav han sig av därifrån för att undervisa och för att predika i deras städer.
- 2 När nu Johannes hade hört om Kristi gärningar i fängelset, sände han två av sina lärjungar,
- 3 Och sade till honom, Är du han som skulle komma, eller väntar vi på en annan?
- 4 Jesus svarade och sade till dem, **Gå och återberätta för Johannes de ting som ni hör och ser:**
- 5 **De blinda får sin syn, och de lama vandrar, de spetälska renas, och de döva hör, de döda uppväcks, och de fattiga får evangeliet predikat för sig.**
Jes 61:1, 29:18, 35:4, 42:6, Psa 146:8, Luk 4:18, 7:21, Joh 5:36
- 6 Och välsignad är *han*, vem än som inte ska ta anstöt av mig.
5:3, 13:11, 15:13, Joh 1:11, 6:60, 65, 1 Kor 1:23, 2:14, Luk 4:23
- 7 Och medan de gav sig av, började Jesus att säga till folkskarorna om Johannes, **Vad gick ni ut i ödemarken för att se? Ett strå svajande med vinden?**
- 8 Men vad gick ni ut för att se? En man klädd i mjuka kläder? Se, de som bär mjuka *fina kläder* finns i kungars hus.
- 9 Men vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger till er, och mer än en profet.
- 10 Ty denne är *han*, om vilken det är skrivet, **Se, jag sänder min budbärare framför ditt ansikte, som skall bereda din väg framför dig.** *3:3, Jes 40:3, Mal 3:1*
- 11 Sannerligen jag säger till er, Bland dem som är födda av kvinnor har inte en större uppstått än Johannes

Döparen: likväl, han som är minst i himmelriket är större än han.

12 Och från Johannes Döparens dagar till nu utsätts himmelriket för våld, och de våldsamma tar det med våld.

**suffereth violence: Or, is gotten by force, and they that thrust men*

13 Ty alla profeterna och lagen profeterade ända till Johannes.

14 Och om ni vill ta emot *det*, denne är Elia, som skulle komma.

15 Han som har öron att höra *med*, låt honom höra.

13:9, 43, 16:17, Mar 4:9, 23, 7:16, Luk 8:8, Joh, 6:45, Upp 2:7, 11, 17, 29, 3:6, 13, 22, Ord 20:12

16 Men vad skall jag likna denna generation vid? Den är lik barn sittande på torget, och ropande till sina kamrater,

17 Och sägande, Vi har spelat flöjt för er, och ni har inte dansat; vi har sörjt för er, och ni har inte sörjt.

18 Ty Johannes kom, varken ätande eller drickande, och de säger, Han har en djävul.

19 Människosonen kom, ätande och drickande, och de säger, Se en glupsk man, och en vindrinkare, en vän till publikaner och syndare. Men visdomen blir rättfärdiggjord av hennes barn.

20 Sedan började han att förebrå de städer i vilka de flesta av hans mäktiga gärningar blev gjorda, eftersom de inte ändrade sinne:

21 Ve dig, Korasin! Ve dig, Bethsaida! Ty om de mäktiga gärningar, som gjordes i er, hade blivit gjorda i Tyrus och Sidon, skulle de ha ändrat sinne för länge sedan i säcktyg och aska.

22 Men jag säger till er, Det kommer vara drägligare för Tyrus och Sidon vid domens dag, än för er.

23 Och du, Kapernaum, som har höjts upp till himlen, *du* kommer föras ner ända till helvetet: ty om de mäktiga gärningar, som har blivit gjorda i dig, hade blivit gjorda i Sodom, skulle det

ha stått kvar till denna dag.

24 Men jag säger till er, Att det kommer vara drägligare för Sodoms land på domens dag, än för dig.

10:15, 12:41, Mar 6:11, Luk 10:12, 11:31

25 Vid den tiden svarade Jesus och sade, Jag tackar dig, O Fader, himlens och jordens Herre, eftersom du har gömt dessa ting från de visa och välbetänkta, och har uppenbarat dem för barn.

13:11, Joh 12:39, Jes 6:10, 44:18, Rom 11:7, Luk 10:21

26 Ja, Fader: ty så föreföll det vara gott i din åsyn.

27 Alla ting är överlämnade åt mig av min Fader: och ingen man känner Sonen, utom Fadern; inte heller känner någon man Fadern, utom Sonen, och *han*, vem än Sonen ska vilja uppenbara *honom* för.

Joh 1:12, 6:37, 44, 65, 10:27, 15:16, 17:3, 6, 8, 14, 17, 2 Th 2:13, Jak 1:18

28 Kom till mig, alla *ni* som arbetar och är nedtyngda, och jag kommer ge er vila.

Jes 45:22, 1:4, Psa 38:4, 2 Th 1:7

29 Tag på er mitt ok, och lär av mig; ty jag är ödmjuk och lågmäld till hjärtat: och ni skall finna vila för era själar.

Ef 2:5, Mat 21:5, Fil 2:7

30 Ty mitt ok *är* lättsamt, och min börda är lätt.

Gal 5:1, Joh 14:6, 19:30, 8:32, Fil 4:13

Kapitel 12

1 Kristus tillrättavisar fariseernas blindhet angående att bryta mot sabbaten, 3 genom skriften, 9 genom förnuft, 13 och genom ett mirakel. 22 Han helar den besatte mannen som var blind och stum. 31 Hädelse mot den helige Anden skall aldrig förlåtas. 36 Människor skall behöva göra räkenskap för varje tomt ord talat. 38 Han tillrättavisar vissa som söker ett tecken: 49 och visar vem som är hans bror, syster, och mor.

1 Vid den tiden gick Jesus genom sädesfälten på sabbatsdagen; och hans lärjungar var mycket hungriga, och började att plocka axen, och att äta.

2 Men när fariseerna såg *det*, sade de till honom, Se, dina lärjungar gör det som är olagligt att göra på sabbatsdagen.

3 Men han sade till dem, *Har ni inte läst vad David gjorde, när han var*

hungrig, och de som var med honom; 4 Hur han gick in till Guds hus, och åt av skådebröden, vilka inte var tillåtna att äta för honom, *och* inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna?

1 Sam 21:3, 2 Mos 25:30, 3 Mos 24:5

5 Eller har ni inte läst i lagen, hur prästerna på sabbatsdagarna i templet kränker sabbaten, men är oklanderliga?

4 Mos 28:9, Joh 7:22

6 Men jag säger till er, Att på denna plats finns *en som är större än templet.*

Joh 2:19, Kol 2:9, Ef 2:20

7 Men om ni hade vetat vad *detta* betyder, Jag vill ha barmhärtighet, och inte offer, skulle ni inte ha fördömt de oskyldiga.

9:13, Hos 6:6, Jes 1:11

8 Ty Människosonen är även sabbatsdagens Herre.

Mar 2:28, Luk 6:5, Joh 5:17

9 Och när han hade gett sig av därifrån, gick han in till deras synagoga:

10 Och, se, där fanns en man som hade *en* förtvinad hand. Och de frågade honom, sägande, Är det tillåtet att hela på sabbatsdagarna? Att de skulle kunna anklaga honom.

11 Och han sade till dem, *Vem är den* man bland er, som skall ha ett får, och om det ska falla ner i en grop på sabbatsdagen, inte kommer gripa tag i det, och lyfta upp *det*?

12 Hur mycket mer är nu *inte* en man än ett får? Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbatsdagarna.

Mar 3:4, Luk 6:9

13 Sedan säger han till mannen, *Räck fram din hand.* Och han räckte fram *den*; och den blev återställd *och* frisk, som den andra.

14 Då gick fariseerna ut, och höll ett samråd mot honom, *om* hur de skulle kunna förgöra honom.

26:3, 27:1

**held a counsel: Or, took counsel*

15 Men då Jesus visste *det*, drog han sig undan därifrån: och stora folkskaror följde honom, och han helade dem alla;

16 Och befällde dem att de inte skulle

göra honom uppenbar:

17 Att det skulle uppfyllas som talades genom profeten Jesaja, sägande,

18 Se min tjänare, som jag har valt; min älskade, i vilken min själ har sitt välbehag: jag kommer lägga min ande på honom, och han skall tillkännage dom till hedningarna.

Jes 42:1

19 Han skall inte tvista, eller ropa ut; inte heller skall någon man höra hans röst på gatorna.

20 Ett brutet strå skall han inte bryta av, och rykande veke kommer han inte släcka, till dess han ska sända ut domen till seger.

21 Och på hans namn skall hedningarna förtrösta.

22 Sedan fördes till honom en *som var* besatt av en djävul, blind, och stum: och han helade honom, så att den blinde och stumme både talade och såg.

23 Och allt folket häpnade, och sade, Är inte denne Davids son?

24 Men när fariseerna hörde *det*, sade de, Denne *gosse* kastar inte ut demoner, utom med demonernas furste Beelsebub.

25 Och Jesus visste om deras tankar, och sade till dem, **Varje rike som är söndrat mot sig självt blir ödelagt; och varje stad eller hus som är söndrat mot sig själv kommer inte att bestå:**

26 Och om Satan kastar ut Satan, *så* är han söndrad mot sig själv; hur skall då hans rike förbli?

27 Och om jag kastar ut djävlar med Beelsebub, med vem kastar era barn ut *dem*? De kommer därför vara era domare.

28 Men om jag kastar ut djävlar med Guds Ande, då har Guds rike kommit till er.

29 Hur annars kan någon gå in i en stark mans hus, och plundra hans tillhörigheter, om han inte först ska binda den starke mannen? Och sedan skall han plundra hans hus.

Apg 26:18, Jes 49:24, 53:12, 1 Joh 3:8, 4:4, Upp 12:7,

20:1, Mar 3:27, Luk 11:21

30 Han som inte är med mig är emot mig; och han som inte samlar med mig *han* skingrar.

6:24, Mar 9:40, Luk 9:50, 11:23, 2 Kor 6:15, Jak 4:4, 1 Joh 2:15

31 Därför säger jag till er, All slags synd och hädelse kommer bli människor förlåtet: men hädelsen *mot den Helige Anden* kommer inte bli människor förlåtet.

32 Och vem som än ska tala ett ord mot Människosonen, *så* skall det bli honom förlåtet: men vem än som ska tala mot den Helige Anden, *så* skall det inte bli honom förlåtet, varken i denna värld, ej heller i den kommande *världen*.

Mar 3:28, Luk 12:10, 1 Joh 5:16

33 Gör antingen trädet gott, och dess frukt god; eller gör trädet ruttet, och dess frukt ruten: ty trädet känner *man* igen av *dess* frukt.

34 O huggormars släkte, hur kan ni, varande onda, tala goda ting? Ty munnen talar från hjärtats överflöd.

15:19, Mar 7:21, 1 Mos 6:5

35 En god man tar från hjärtats goda förråd fram goda ting: och en ond man tar från det onda förrådet fram onda ting.

1 Kor 12:3, 9, Joh 3:6, 6:63, 1 Joh 3:9, Hes 36:26, Rom 7:18, 3:10, 8:8

36 Men jag säger till er, Att varje tomt ord som människor ska tala, skall de göra räkenskap för på domens dag.

Rom 2:16, Jud 1:15, Upp 20:12, Pre 12:14

37 Ty efter dina ord kommer du rättfärdiggöras, och efter dina ord kommer du fördömas.

Rom 10:9, Joh 3:18, Jak 3:5

38 Då svarade vissa av de skriftlärdade och fariseerna, sägande, Mästare, vi vill se ett tecken ifrån dig.

16:1, Mar 8:11, Luk 11:16, 29, Joh 2:18, 1 Kor 1:22

39 Men han svarade och sade till dem, Ett ont och horiskt släkte söker efter ett tecken; och inget tecken kommer givas till det, utom profeten Jonas tecken:

40 Ty liksom Jona tre dagar och tre

nätter var i valens buk; så kommer Människosonen tre dagar och tre nätter vara i jordens sköte.

Jon 1:17, Mat 16:21, 17:23, 27:40, 63, Joh 2:19

41 Nineves män kommer uppstå vid domen med denna generation, och kommer fördöma den: eftersom de ändrade sinne vid Jonas predikan; och, se, här är en som är större än Jona.

Jon 3:5, Luk 11:32

42 Söderns drottning kommer uppstå vid domen med denna generation, och kommer fördömda den: ty hon kom från jordens ände för att höra Solomons visdom; och, se, här är en som är större än Solomon.

1 Ku 10:1, 2 Krö 9:1, Luk 11:31, Rom 11:33

43 När den orene anden ska ha farit ut ur en man, vandrar han genom torra ställen, sökande vila, och finner ingen.

44 Sedan säger han, Jag skall återvända till mitt hus varifrån jag kom ut; och när han kommer tillbaka, finner han *det* tomt, städat, och ordnat.

45 Då går han, och tar med sig sju andra andar än mer onda än han själv, och de går in och bor där: och det sista tillståndet är värre än det första för den mannen. Så kommer också ske med denna ondskefulla generation.

Ef 6:12, Rom 10:3, 11:8, Joh 12:37, Mat 23:25, 33, Ord 29:1, 1 Th 2:15

46 Medan han ännu talade till folket, se, då stod *hans* mor och hans bröder utanför, sökande att tala med honom.

47 Då sade någon till honom, Se, din mor och dina bröder står utanför, önskande att *få* tala med dig.

48 Men han svarade och sade till honom som berättade för honom, **Vem är min mor? Och vilka är mina bröder?**

49 Och han räckte ut sin hand mot sina lärjungar, och sade, **Se min mor och mina bröder!**

50 Ty vem än som ska göra min Faders vilja som är i himlen, densamme är min bror, och syster, och mor.

Joh 6:28, 1 Joh 3:23

Kapitel 13

3 Liknelsen om såningsmannen och sådden: 18 dess utläggning. 24 Liknelsen om ogräset, 31 om senapskornet, 33 om surdegen, 44 om den gömda skatten, 45 om pärlan, 47 om nätet som kastas i sjön. 53 Kristus föraktas av sina landsmän i sin egen hemtrakt.

1 Samma dag gick Jesus ut från huset, och satt vid sjön.

2 Och stora folkskaror församlades till honom, så att han gick på ett skepp, och satt; och hela folksamlingen stod på stranden.

3 Och han talade många ting till dem i liknelser, sägande, **Se, en såningsman gick ut för att så;**

Mar 4:3, Luk 8:4

4 Och när han sådde, föll somligt vid vägen, och fåglarna kom och åt upp det:

5 Somligt föll på stenig mark, där det inte hade mycket jord: och det växte genast upp, eftersom det inte hade djup jord:

6 Och när solen var uppe, blev det bränt; och eftersom det inte hade rot, visnade det bort.

7 Och somligt föll bland törnen; och törnena växte upp, och kvävde det:

8 Men annat föll i god jord, och bar frukt, somligt hundrafalt, somligt sextiofalt, somligt trettiofalt.

9 Den som har öron att höra *med*, låt honom höra.

11:15

10 Och lärjungarna kom, och sade till honom, Varför talar du till dem i liknelser?

11 Han svarade och sade till dem, **Eftersom det åt er är givet att känna himmelrikets mysterier, men åt dem är det inte givet.**

11:25, 16:17, 20:16, 22:14, Joh 6:44, 1 Joh 5:20, 1 Kor 2:14, 4:7

12 Ty vem än som har, åt honom kommer givas, och han kommer ha i överflöd: men vem än som inte har, från honom kommer också det *som* han har tas bort.

25:29, Luk 12:20

13 Därför talar jag till dem i liknelser: eftersom, seende, ser de inte; och hörande, hör de inte, ej heller förstår

de.

14 Och i dem uppfylls Jesajas profetia, som säger, Med hörseln kommer ni höra, och ska inte förstå; och seende skall ni se, och ska inte uppfatta:

15 Ty detta folks hjärta är förhärdat, och deras öron är tröga till att höra, och deras ögon har de stängt; att de inte någon gång skulle se med sina ögon och höra med sina öron, och skulle förstå med sitt hjärta, och skulle bli konverterade, och jag skulle hela dem.

Jes 6:9, Joh 12:39, Rom 11:7, Apg 28:24, 13:48

16 Men välsignade är era ögon, ty de ser: och era öron, ty de hör.

16:17, Ord 20:12

17 Ty sannerligen jag säger till er, Att många profeter och rättfärdiga män har önskat att se *de ting* som ni ser, och har inte sett *dem*; och att höra *de ting* som ni hör, och har inte hört *dem*.

18 Hör ni därför liknelsen om säningsmannen.

Luk 8:11

19 När någon hör ordet om riket, och inte förstår *det*, då kommer den onde, och rycker bort det som blev sått i hans hjärta. Denne är han som fick sådd vid vägen.

2 Kor 4:3, Ord 17:16, Joh 8:43, 1 Kor 2:14, 2 Th 2:11

20 Men han som fick sådden på stenig mark, han är densamme som hör ordet, och genast tar emot det med glädje;

21 Dock har han inte rot i sig, utan står till en tid: ty när bedrövelse eller förföljelse uppstår på grund av ordet, tar han snart anstöt.

1 Joh 2:19, Joh 3:3

22 Han som bland törnen också fick sådd är han som hör ordet; och omsorgen om denna världen, och rikedomens bedräglighet, kväver ordet, och han blir ofruktbar.

2 Tim 4:10, 1 Joh 2:15, 19, Jak 4:4, Joh 3:3, Luk 12:16, Mat 19:24, Mar 10:25, Luk 18:25

23 Men han som fick sådd i god jord är han som hör ordet, och förstår *det*; vilken också bär frukt, och frambringar, somliga hundrafalt,

somliga sextio, somliga trettio.

16:17, Joh 1:12, 6:45, 8:47, 10:27, 15:16, Hes 36:26, 2 Th 2:13, 1 Joh 5:20, Heb 13:15, Gal 5:22, Kol 1:5

24 En annan liknelse framställde han för dem, sägande, Himmelriket är likt en man som sådde god säd i sin åker:

1 Pet 1:23, Jak 1:18, Joh 1:12, 1 Joh 3:9, 5:1, 1 Kor 12:3, Ef 1:3, Rom 8:28, 2 Tim 1:9, 2 Th 2:13, Joh 6:37, 39, 10:28, 17:2, 9, 24, Luk 10:20

25 Men medan människorna sov, kom hans fiende och sådde ogräs bland vetet, och gick sin väg.

Joh 8:44, Ef 2:2, 1 Joh 4:4, 5:19, Upp 13:8, 2 Kor 4:4, Kol 1:13, Apg 26:18

26 Men när strået hade kommit upp, och bar frukt, då visade sig också ogräset.

27 Så den herrens tjänare kom och sade till honom, Herrn, sådde du inte god säd i din åker? Varifrån har den då fått ogräs?

28 Han sade till dem, En fiende har gjort detta. Tjänarna sade till honom, Vill du då att vi går och ska samla upp det?

29 Men han sade, Nej; att ni inte medan ni samlar upp ogräset, också ska rycka upp vetet med dem.

30 Låt båda växa tillsammans fram till skördetiden: och i skördetiden kommer jag säga till skördemännen, Samla först ihop ogräset, och bind dem i knippen till att brännas upp: men samla in vetet i min lada.

31 En annan liknelse framställde han för dem, sägande, Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tog, och sådde i sin åker:

32 Som förvisso är det minsta av alla frön: men när det ska ha växt till, är det störst bland kryddväxter, och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bor i dess grenar.

33 En annan liknelse talade han till dem; Himmelriket är likt surdeg, som en kvinna tog, och blandade in i tre mått mjöl, tills allt var syrat.

Fil 1:6, 9, 1 Th 5:23, 2 Pet 3:18

**measures: the word in the Greek is a measure containing about a peck and an half, wanting little more*

then a pint

34 Alla dessa ting talade Jesus till folkskaran i liknelser; och utan en liknelse talade han inte till dem:

35 Att de skulle uppfyllas som talades genom profeten, sägande, **Jag kommer öppna min mun till liknelser; jag kommer uttala ting som har varit hemlighållna från världens grundläggning.**

Psa 78:2

36 Sedan skickade Jesus iväg folkskaran, och gick in till huset: och hans lärjungar kom till honom, sägande, Förklara liknelsen om ogräset i åkern för oss.

37 Han svarade och sade till dem, **Han som sår den goda säden är Människosonen;**

38 Åkern är världen; den goda säden är rikets barn; men ogräset är den ondes barn;

2 Tim 2:19, Mar 13:20, Joh 8:44, 47, Mal 1:2, Rom 9:13

39 Fienden som sådde dem är djävulen; skördetiden är världens slut; och skördemännen är änglarna.

40 Såsom alltså ogräset samlas ihop och bränns upp i elden; så kommer det **också** ske vid denna världens slut.

41 Människosonen kommer sända ut sina änglar, och de skall ifrån hans rike samla ihop allting som är till anstöt, och dem som gör ondska;

2 Th 1:7

**things that offend: Or, scandals*

42 Och skall kasta in dem i en brinnande ugn: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

43 Då skall de rättfärdiga skina som solen i sin Faders rike. Den som har öron att höra *med*, låt honom höra.

11:15

44 Återigen, himmelriket är likt en skatt, gömd i en åker; vilken när en man har funnit, han gömmer, och i glädjen över den går *han* och säljer allt som han har, och köper den åkern.

6:21, 19:27, Luk 14:33, 19:6, Kol 2:3, 3:3, Fil 3:8, Jes 55:1, Upp 3:18

45 Återigen, himmelriket är likt en köpman, sökande fina pärlor:

46 Som, när han hade funnit en mycket dyrbar pärla, gick och sålde allt som han hade, och köpte den.

16:26, Ord 3:13, 8:10, 18

47 Återigen, himmelriket är likt ett nät, som kastades i havet, och samlade in av varje slag:

4:19, 13:26, 22:9, 25:1, Luk 14:21

48 Vilket, när det var fullt, de drog till stranden, och satt ner, och samlade de goda i kärl, men kastade iväg de dåliga.

49 Så kommer ske vid världens slut: änglarna skall gå ut, och skilja de onda ifrån de rättfärdiga,

20:16, 22:14, 25:33, Mar 13:20

50 Och skall kasta in dem i den brinnande ugnen: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

51 Jesus säger till dem, **Har ni förstått alla dessa ting?** De säger till honom, Ja, Herre.

52 Sedan sade han till dem, **Därför är varje skriftlärld *som är* lärld för himmelriket lik en man *som är* en familjefar, som hämtar ut nytt och gammalt ur sitt förråd.**

23:34, 2 Tim 3:16, Kol 3:16

53 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat dessa liknelser, gav han sig av därifrån.

54 Och när han kom till sin egen hemtrakt, undervisade han dem i deras synagoga, så att de häpnade, och sade, Varifrån har denne *man fått* denna visdom, och *dessa* mäktiga gärningar?

55 Är inte denne snickarens son? Heter inte hans mor Maria? Och hans bröder, Jakob, och Joses, och Simon, och Judas?

56 Och hans systrar, är de inte alla hos oss? Varifrån har då denne *man fått* alla dessa ting?

57 Och de tog anstöt av honom. Men Jesus sade till dem, **En profet är inte föraktad, utom i sin egen hemtrakt, och i sitt eget hus.**

11:6, Mar 6:1, Luk 4:21, Joh 1:11, 6:42, 61, Jes 53:3

58 Och han gjorde inte många mäktiga gärningar där på grund av deras otro.

Kapitel 14

1 Herodes uppfattning om Kristus. 3 Hur Johannes Döparen blev halshuggen. 13 Jesus ger sig av till en ödslig plats: 15 Där föder han femtusen män med fem bröd och två fiskar: 22 han vandrar på sjön till sina lärjungar: 34 och går i land vid Gennesarets område, helar de sjuka genom att de bara vidrör hörntofsen på hans mantel.

1 Vid den tiden hörde tetrarken Herodes om Jesu berömmelse,

2 Och sade till sina tjänare, Denne är Johannes Döparen; han är uppstånden från de döda; och därför visar sig mäktiga gärningar i honom.

**do show forth themselves in him: Or, are wrought by him*

3 Ty Herodes hade låtit gripa Johannes, och binda honom, och sätta *honom* i fängelse för Herodias skull, hans bror Filippus hustru.

4 Ty Johannes sade till honom, Det är inte tillåtet för dig att ha henne.

5 Och viljande att döda honom, fruktade han folket, ty de höll honom för en profet.

6 Men när Herodes födelsedag firades, dansade Herodias dotter inför dem, och behagade Herodes.

7 Varpå han med en ed lovade att skänka henne vad än hon skulle be om.

8 Och hon, varande i förväg instruerad av sin mor, sade, Ge mig här på ett fat Johannes Döparens huvud.

9 Och kungen blev bedrövad: dock, för edens skull, och *för* dem som satt till bords med honom, befälde han att *det* skulle givas *henne*.

10 Och han sände, och halshögge Johannes i fängelset.

11 Och hans huvud hämtades på ett fat, och gavs åt flickan: och hon bar *det* till sin mor.

12 Och hans lärjungar kom, och tog kroppen, och begravde den, och gick och berättade för Jesus.

13 När Jesus hörde *om det*, for han därifrån med skepp till en ödslig plats

avsidet: och när folket hade hört *därom*, följde de efter honom till fots ifrån städerna.

14 Och Jesus gick fram, och såg en stor folkskara, och förbarmade sig över dem, och han helade deras sjuka.

15 Och när det blev kväll, kom hans lärjungar till honom, sägande, Detta är en öde trakt, och tiden är nu framskriden; sänd iväg folket, att de må gå in till byarna, och köpa sig mat.

16 Men Jesus sade till dem, **De behöver inte gå iväg; ge ni dem att äta.**

17 Och de säger till honom, Vi har bara fem limpor och två fiskar här.

18 Han sade, **Hämta hit dem till mig.**

19 Och han befälde folkskaran att sitta ner på gräset, och tog de fem limporna, och de två fiskarna, och tittande upp åt himlen, välsignade han, och bröt, och gav limporna åt *sina* lärjungar, och lärjungarna åt folket. *4:4, Joh 17:14, 20*

20 Och alla de åt, och blev mätta: och de samlade upp tolv fulla korgar med bitarna som blev över. *Joh 6:35, 48*

21 Och de som hade ätit var omkring femtusen män, fränsett kvinnor och barn.

22 Och genast framtvingade Jesus sina lärjungar att kliva på ett skepp, och att före honom fara över till den andra sidan, medan han skickade iväg folkskarorna.

23 Och när han hade sänt iväg folkskarorna, gick han ensam upp i ett berg för att be: och när kvällen var kommen, var han där ensam.

24 Men skeppet var nu mitt *ute* på sjön, ansatt av vågorna: ty vinden låg emot *dem*.

25 Och i den fjärde nattvakten gick Jesus *ut* till dem, vandrande på sjön.

Mar 6:48, Job 9:8

26 Och när lärjungarna såg honom vandrande på sjön, blev de oroliga, sägande, Det är en ande; och de skrek av fruktan.

27 Men genast talade Jesus till dem, sägande, **Var vid gott mod; det är jag; var inte rädda.** *Mar 6:50, Joh 6:20, Jes 43:2*

28 Och Petrus svarade honom och sade, Herre, om det är du, befall mig att komma till dig på vattnet.
 29 Och han sade, **Kom.** Och när Petrus steg ner ifrån skeppet, vandrade han på vattnet, för att gå till Jesus.
 30 Men när han såg den stormiga vinden, blev han rädd; och *när han* började att sjunka, ropade han, sägande, Herre, rädda mig. *Psa 69:1, 107:27*
**boisterous: Or, strong*
 31 Och genast räckte Jesus ut *sin* hand, och grep tag i honom, och sade till honom, **O du klentroende, varför tvivlade du?**
 32 Och när de kom in i skeppet, upphörde vinden.
 33 Sedan kom de som var på skeppet och tillbad honom, sägande, Sannerligen, du är Guds Son.
 34 Och när de hade farit över, kom de till Gennesarets område.
 35 Och när männen från det stället kände igen honom, sände de ut till hela den trakten runt omkring, och förde alla som var sjuka till honom;
 36 Och bönföll honom att de endast skulle få röra vid kanten av hans klädnad: och så många som vidrörde *honom* gjordes fullkomligt friska.

Kapitel 15

3 Kristus tillrättavisar de skriftlärda och fariseerna eftersom de bryter mot Guds bud med sina egna traditioner: 11 undervisar hur det som går in i munnen inte orenar. 21 Han helar den kanaaneiska kvinnans dotter; 30 och andra som kom med stora folkskaror: 32 och föder fyratusen män med sju bröd och några små fiskar.

1 Sedan kom skriftlärda och fariseer till Jesus, vilka var ifrån Jerusalem, sägande,
 2 Varför bryter dina lärjungar mot de äldstes tradition? Ty de tvättar inte sina händer när de ska äta bröd.
 3 Men han svarade och sade till dem, **Varför bryter också ni mot Guds bud med er tradition?**
 4 Ty Gud befallede, sägande, Hedra din far och mor: och, Han som förbannar

far eller mor, låt honom döden dö.

*2 Mos 20:12, 3 Mos 19:3, 5 Mos 5:16, Ord 23:22
 2 Mos 21:17, 3 Mos 20:9, 5 Mos 21:18, Ord 20:20, 30:17*
 5 **Men ni säger, Vem som än ska säga till *sin* far eller *sin* mor, Vad än som du skulle få av mig, *det* går till offergåva;**
 6 **Och, *han* som inte ska hedra sin far eller sin mor, *han* är fri från skyldighet mot sina föräldrar.** Alltså har ni gjort Guds bud om intet med er tradition.
 7 **Ni hycklare, rätt profeterade Jesaja om er, sägande,** *Mar 7:1*
 8 Detta folk närmar sig mig med sin mun, och ärar mig med *sina* läppar; men deras hjärta är långt ifrån mig.
 9 Utan de tillber mig förgäves, undervisande läror som är människobud. *Jes 29:13*
 10 Och han kallade till sig folket, och sade till dem, **Hör, och förstå:**
 11 **Det som går in genom munnen gör inte en människa oren; utan det som kommer ut ur munnen, det besudlar en människa.**
 12 Då kom hans lärjungar, och sade till honom, Vet du att fariseerna tog anstöt, när de hörde detta tal?
13:11, Joh 6:60, 65, 8:43, 1 Pet 2:8
 13 Men han svarade och sade, **Varje planta, som min himmelske Fader inte har planterat, kommer ryckas upp med rötterna.**
13:40, Rom 9:22, 1 Th 5:9, Jud 1:4
 14 **Låt dem vara: de är blinda ledare för de blinda. Och om de blinda ska leda de blinda, kommer båda falla i diket.** *Rom 11:7, Joh 12:37, Tit 3:10, Hos 4:17*
 15 Sedan svarade Petrus och sade till honom, Förklara denna liknelse för oss.
 16 Och Jesus sade, **Är ni också fortfarande oförståndiga?**
 17 **Förstår ni ännu inte, att vad än som går in i munnen går ner i magen, och går ut på avträdet?**
 18 Men de ting som går ut från munnen kommer ut från hjärtat; och de befäcker människan.
 19 Ty ur hjärtat kommer onda tankar,

mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, lögn, hädelser:

1 Mos 6:5, Jer 17:9, Rom 3:10, Mar 7:21

20 Det är detta som befläckar en människa: men att äta med otvättade händer befläckar inte en människa.

21 Sedan gick Jesus därifrån, och for bort till Tyrus och Sidons gränsområden.

22 Och, se, en kanaaneisk kvinna kom ut ifrån dessa trakter, och ropade till honom, sägande, Förbarma dig över mig, O Herre, *du* Davids son; min dotter plågas svårt av en demon. *Mar 7:25*

23 Men han svarade henne inte *med* ett enda ord. Och hans lärjungar gick fram och bad honom, sägande, Skicka iväg henne; ty hon ropar efter oss.

24 Men han svarade och sade, **Jag har inte blivit utsänd till andra än till de vilsegångna fåren av Israels hus.**

10:5, Luk 24:47, Apg 13:46

25 Då kom hon och tillbad honom, sägande, Herre, hjälp mig.

26 Men han svarade och sade, **Det är inte rätt att ta barnens bröd, och kasta det åt hundar.**

Psa 22:16, Upp 22:15

27 Och hon sade, Sanning, Herre: ändå äter hundarna av de smulor som faller ifrån deras herrars bord.

8:8, Luk 15:18, 16:21, 18:13, 23:41

28 Då svarade Jesus och sade till henne, **O kvinna, stor är din tro: ske åt dig som du önskar.** Och hennes dotter var hel ifrån den stunden. *8:2, 10*

29 Och Jesus gav sig av därifrån, och kom nära Galileiska sjön; och gick upp på ett berg, och satte sig ner där.

30 Och stora folkskaror kom till honom, havande med sig lama, blindas, stumma, invalider, och många andra, och lade dem vid Jesu fötter; och han helade dem:

31 Så att folket förundrade sig, när de såg de stumma tala, invaliderna bli hela, de lama gående, och de blindas seende: och de prisade Israels Gud.

32 Sedan kallade Jesus *till sig* sina lärjungar, och sade, **Jag ömkar mig över folket, ty de har nu stannat hos mig i**

tre dagar, och har inget att äta: och jag vill inte sända iväg dem fastande, att de inte ska duka under på vägen.

33 Och hans lärjungar säger till honom, Varifrån skulle vi få så mycket bröd i ödemarken, att mätta en så stor folkskara?

34 Och Jesus säger till dem, **Hur många limpor har ni?** Och de sade, Sju, och några få små fiskar.

35 Och han befälde folket att sitta ner på marken.

36 Och han tog de sju limporna och fiskarna, och tackade, och bröt *dem*, och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna åt folket. *14:19*

37 Och alla de åt, och blev mätta: och de samlade upp sju fulla korgar av brödbitarna som blev över.

38 Och de som åt var fyratusen män, fränsett kvinnor och barn.

39 Och han skickade iväg folkskaran, och steg på skeppet, och for till Magdalas gränsområden.

Kapitel 16

1 Fariseerna kräver ett tecken. 6 Jesus varnar sina lärjungar för fariseernas och sadduceernas surdeg.

13 Folkets uppfattning om Kristus, 16 och Petrus bekännelse. 21 Jesus talar i förväg om sin död,

23 tillrättavisar Petrus eftersom han motsade: 24 och förmanar dem som vill följa honom att bära sitt kors.

1 Dit kom också fariseerna tillsammans med sadduceerna, frestande honom, och ville att han skulle visa dem ett tecken från himlen.

2 Han svarade och sade till dem, **När det är kväll, säger ni, Det kommer bli vackert väder: ty himlen är röd.**

3 Och på morgonen, **Det kommer bli dåligt väder i dag: ty himlen är röd och mulen. O ni hycklare, ni kan urskilja himlens utseende; men kan ni inte urskilja tidernas tecken?**

4 En ondskefull och horisk generation söker efter ett tecken; och inget tecken kommer givas åt den, utom profeten Jonas tecken. Och han lämnade dem,

och för iväg. *12:38, Mar 8:11, Luk 11:29*

5 Och när hans lärjungar kom till den andra sidan, hade de glömt att ta med sig bröd.

6 Sedan sade Jesus till dem, **Se upp och akta er för fariseernas och sadduceernas surdeg.**

7 Och de resonerade mellan sig, sägande, *Är det* på grund av att vi inte har tagit med oss bröd.

8 När Jesus märkte *det*, sade han till dem, **O ni klintroende, varför resonerar ni mellan er själva, på grund av att ni inte har hämtat med er bröd?**

9 Förstår ni fortfarande inte, kommer ni varken ihåg de fem limporna för de femtusen, och hur många korgar samlade ni upp?

10 Inte heller de sju limporna för de fyratusen, och hur många korgar samlade ni upp?

11 Hur kommer det sig att ni inte förstår att jag inte talade till er om bröd, *när jag sade att ni skulle akta er för fariseernas och sadduceernas surdeg?*

12 Då förstod de att han inte befallde *dem* att akta sig för surdegen i bröd, utan för fariseernas och sadduceernas doktrin. *15:9, 23:13*

13 När Jesus kom till Cesarea Filippis gränsområden, frågade han sina lärjungar, sägande, **Vem säger människor att jag Människosonen är?**

14 Och de sade, Somliga *säger att du är* Johannes Döparen: somliga, Elia; och andra, Jeremia, eller en av profeterna.

15 Han säger till dem, **Men vem säger ni att jag är?**

16 Och Simon Petrus svarade och sade, Du är den Kristus, den levande Gudens Son. *Heb 1:2*

17 Och Jesus svarade och sade till honom, **Välsignad är du, Simon Barjona: ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen.**

11:25, 13:11, 16, 1 Pet 1:3, Luk 22:32, Joh 17:9, 6:45,

Gal 1:15, Apg 9:1, Ef 2:8, 1 Kor 4:7

18 Och jag säger också till dig, Att du är Petrus, och på denna klippa kommer jag bygga min församling; och helvetets portar kommer inte besegra den.

Jes 28:16, 1 Kor 3:9, Ef 2:19, 5:25, Upp 21:14, Zec 6:12, Heb 3:3, Apg 2:47, Psa 9:13, 107:18

19 Och jag kommer ge dig himmelrikets nycklar: och vad än du ska binda på jorden skall vara bundet i himlen: och vad än du ska lösa på jorden skall vara löst i himlen.

18:18, Apg 2:14, 10:34, 15:7, Jes 22:22, Upp 1:18, 3:7, Joh 20:23, 1 Kor 5:4, 2 Kor 2:10, 1 Th 4:8

20 Sedan befallde han sina lärjungar att de inte skulle berätta för någon att han var Jesus, den Kristus.

21 Från den tiden började Jesus att uppenbara för sina lärjungar, att han måste gå till Jerusalem, och genomlida många ting ifrån de äldste och överstepräster och *de* skriftlärd, och bli dödad, och på tredje dagen uppväckas igen. *17:22, 20:17, 28, 26:2, Apg 2:23, 4:27*

22 Då tog Petrus honom till sig, och började att tillrättavisa honom, sägande, Bort det ifrån dig, Herre: detta skall inte ske med dig. *26:51, Joh 13:6*

23 Men han vände sig, och sade till Petrus, **Ställ dig bakom mig, Satan: du är en stötesten för mig: ty du tänker inte de ting som är av Gud, utan det som är av människor.** *4:10, Mar 8:33*

24 Sedan sade Jesus till sina lärjungar, **Om någon *man* vill gå efter mig, låt honom förneka sig själv, och ta upp sitt kors, och följa mig.**

10:38, Mar 8:34, 10:21, Luk 9:23, 14:27, Apg 14:22, Kol 1:24, 1 Th 3:3, 2 Tim 3:12, Heb 11:24, 1 Pet 4:1

25 Ty vem än som ska vilja rädda sitt liv kommer mista det: och vem än som ska mista sitt liv för min skull skall finna det.

10:39, Mar 8:35, Luk 17:33, Joh 12:25, Est 4:14, Apg 20:23, Upp 12:11

26 Ty vad hjälper det en man, om han ska vinna hela världen, och ska förlora sin själ? Eller vad skall en man ge i utbyte för sin själ?

4:8, 5:29, Mar 8:36, Luk 9:25, 12:20, 16:25, Job 27:8

27 Ty Människosonen skall komma i sin Faders härlighet med sina änglar; och då kommer han belöna var man enligt hans gärningar.

10:41, Mar 8:38, Luk 9:26, 2 Th 1:7, Joh 6:28, 1 Joh 3:23

28 Sannerligen jag säger till er, Det är några som står här, som inte ska smaka döden, förrän de ska få se Människosonen komma i sitt rike.

Heb 2:9, 10:12, Mar 16:19, Luk 24:51, Apg 1:9

Kapitel 17

1 Kristi förvandling. 14 Han visar barmhärtighet och helar galningen, 22 berättar i förväg om sitt lidande, 24 och betalar tempelavgift.

1 Och efter sex dagar tar Jesus med sig Petrus, Jakob, och hans bror Johannes, och för upp dem på ett högt berg enskilt, 2 Och *han* förvandlades inför dem: och hans ansikte sken som solen, och hans kläder blev vita som ljuset.

3 Och, se, för dem visade sig Moses och Elia, talande med honom.

4 Sedan svarade Petrus, och sade till Jesus, Herre, det är gott för oss att vara här: om du vill, låt oss göra tre tabernakel här; ett för dig, och ett för Moses, och ett för Elia.

Psa 63:2, 2 Mos 33:18, Joh 14:9, 17:24

5 Medan han ännu talade, se, ett ljusst moln överskuggade dem: och se en röst ur molnet, som sade, Denne är min älskade Son, i vilken jag har mitt välbehag; hör ni honom.

3:17, 12:18, Joh 5:37, 12:28, Apg 9:3, 2 Pet 1:16, Upp 1:7, 5 Mos 18:15

6 Och när lärjungarna hörde *den*, föll de ner på sitt ansikte, och var livrädda.

7 Och Jesus kom och rörde vid dem, och sade, **Stig upp, och var inte rädda.**

8 Och när de hade lyft upp sina blickar, såg de ingen, utom Jesus allena.

9 Och medan de gick ner från berget, befallde Jesus dem, sägande, **Omtala inte denna syn för någon, förrän Människosonen ska ha uppstått igen från de döda.**

10 Och hans lärjungar frågade honom,

sägande, Varför säger då de skriftlärd att Elia först måste komma?

11 Och Jesus svarade och sade till dem, **Sannerligen skall Elia först komma, och återställa allting.**

12 **Men jag säger till er, Att Elia redan har kommit, och de kände honom inte, utan har gjort med honom som de än ville. Likaså skall också Människosonen lida under dem.**

11:14, 21:25, 32, Mar 9:12, 11:30, Luk 7:33, Apg 2:23, 3:14, 4:27

13 Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

14 Och när de kom till folket, kom där en viss man till honom, fallande på knä för honom, och sägande,

15 Herre, visa barmhärtighet med min son: ty han är galen, och svårt plågad: ty han faller ofta i elden, och ofta i vattnet.

16 Och jag hämtade honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom.

17 Då svarade Jesus och sade, **O du trolösa och vrånga generation, hur länge skall jag vara hos er? Hur länge skall jag stå ut med er? Hämta hit honom till mig.**

4 Mos 14:11, 27, Psa 95:10

18 Och Jesus tillrättavisade den djävulen; och han kom ut ur honom: och barnet var botat från samma stund.

19 Sedan kom lärjungarna till Jesus enskilt, och sade, Varför kunde inte vi kasta ut honom?

20 Och Jesus sade till dem, **Till följd av er otro: ty sannerligen jag säger till er, Om ni ska ha tro som ett senapskorn, kommer ni säga till detta berg, Flytta dig härifrån dit bort; och det skall flytta sig; och inget kommer vara omöjligt för er.**

21:21, 13:31

21 **Men detta slag går inte ut utom med bön och fasta.**

22 Och medan de stannade i Galileen, sade Jesus till dem, **Människosonen skall bli förrådd in i människors händer:**

23 **Och de skall döda honom, och på tredje dagen skall han bli uppväckt**

igen. Och de blev väldigt ledsna.
24 Och när de hade kommit till Kapernaum, kom de som tog upp *tempelavgift* till Petrus, och sade, Betalar inte er mästare avgift?

**tribute money: called in the original Didrachma, being in value fifteen pence*

25 Han säger, Jo. Och när han kom in i huset, föregick Jesus honom, sägande, **Vad anser du, Simon? Från vilka tar jordens kungar upp tull eller skatt? Från sina egna barn, eller från främlingar?**

26 Petrus säger till honom, Från främlingar. Jesus säger till honom, **Alltså är barnen befriade.**

27 Trots detta, att vi inte skulle vara dem till anstöt, gå du till sjön, och kasta ut en krok, och ta upp den fisk som först kommer upp; och när du har öppnat dess mun, skall du finna ett mynt: ta det, och ge åt dem för mig och dig.

Jon 1:17, 2:10, Psa 8:8, 1 Ku 17:4

**a piece of money: Or, a stater. It is half an ounce of silver, in value two shillings six pence, after five shillings the ounce*

Kapitel 18

1 Kristus förmanar sina lärjungar att vara ödmjuka och harmlösa såsom barn: 7 att undvika förförelser, och att inte förakta de små: 15 undervisar om hur man skall handla mot bröder som syndar: 21 och hur ofta och hur många gånger man skall förlåta: 23 undervisar vidare om detta i liknelsen med kungen och hans tjänare som skulle göra räkenskap för sig, 32 och straffade honom som inte visade någon barmhärtighet med sin nästa.

1 Vid samma tid kom lärjungarna till Jesus, sägande, Vem är den störste i himmelriket?

2 Och Jesus kallade till sig ett litet barn, och ställde honom mitt ibland dem,

3 Och sade, **Sannerligen jag säger till er, Om ni inte ska bli konverterade, och ska bli som små barn, ska ni inte gå in i himmelriket.**

4 **Vem än som alltså ska ödmjuka sig såsom detta lilla barn, densamme är störst i himmelriket.**

23:11, 20:26, 28, Joh 13:13, Fil 2:6

5 Och vem än som ska ta emot ett sådant litet barn i mitt namn tar emot

mig.

6 **Men vem än som ska skada en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten skulle bli hängd om hans hals, och att han skulle sänkas ner i havets djup.**

Heb 10:30, Nah 1:2, Rom 12:19

7 **Ve åt världen på grund av förargelserna! Ty det är nödvändigt att förargelser kommer; men ve den man genom vilken förargelsen kommer!**

2 Tim 3:1, 2 Th 2:3

8 **Därför, om din hand eller din fot skadar dig, hugg av dem, och kasta dem ifrån dig: det är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, hellre än att ha två händer eller två fötter och kastas till evig eld.**

5:29

9 Och om ditt öga skadar dig, plocka ut det, och kasta *det* ifrån dig: det är bättre för dig att gå in i livet med ett öga, hellre än att ha två ögon och kastas i helvetets eld.

1 Mos 3:6, 1 Joh 2:16

10 **Se upp att ni inte ska förakta en av dessa små; ty jag säger till er, Att deras änglar i himlen alltid ser min Faders ansikte som är i himlen.**

14

11 **Ty Människosonen har kommit för att rädda det som var förlorat.**

1:21, 9:12, Luk 19:10, 1 Tim 1:15

12 **Hur tänker ni? Om en man ska ha hundra får, och ett av dem skulle gå vilse, lämnar han *då* inte de nittionio, och går upp i bergen, och söker efter det som har gått vilse?**

Joh 10:11, 14, 28

13 Och om så ska ske att han *ska* finna det, sannerligen jag säger till er, *då* glädjer han sig mer över det *fåret*, än över de nittionio som inte gick vilse.

Jes 53:11, Jer 32:37, Luk 15:5

14 **Likaså är det inte er Faders vilja som är i himlen, att en av dessa små skulle förgås.**

Joh 6:37, 39, 17:2, 9, 12, 24, 10:28, Luk 12:32, 22:32, 1 Pet 1:5, Rom 8:30, Jes 43:1, Psa 115:3

15 **Därtill, om din broder ska synda mot dig, gå och tillrättavisa honom endast mellan dig och honom: om han**

ska lyssna till dig, har du vunnit din broder.

16 Men om han inte ska lyssna till *dig*, tag *då* med dig ytterligare en eller två, att varje ord må bekräftas av två eller tre vittnens mun.

5 Mos 19:15, 17:6, 4 Mos 35:30, Joh 8:17

17 Och om han inte ska lyssna till dem, berätta *det då* för församlingen: men om han inte ska lyssna till

församlingen, låt honom *då* vara som en hedning och en publikan för dig.

18 Sannerligen jag säger till er, Vad än som ni ska binda på jorden skall vara bundet i himlen: och vad än som ni ska lösa på jorden skall vara löst i himlen.

16:19

19 Ytterligare säger jag till er, Att om två av er på jorden ska enas om något som de ska be om, vad det än må vara, *så* skall det bli gjort för dem av min Fader som är i himlen. *Joh 15:16, 1 Joh 5:14*

20 Ty där två eller tre är församlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

21 Då kom Petrus till honom, och sade, Herre, hur många gånger skall min broder synda mot mig, och jag förlåta honom? Upp till sju gånger?

22 Jesus säger till honom, Jag säger inte till dig, Upp till sju gånger: utan, Upp till sjuttio gånger sju gånger.

23 Därför är himmelriket likt en viss kung, som ville ha redovisning av sina tjänare.

24 Och när han hade börjat att räkna samman, hämtades en till honom, som var skyldig honom tiotusen talenter.

**talents: a talent is 750 ounces of silver, which after five shillings the ounce is 187l. 10s.*

25 Men eftersom han inte hade något att betala med, befallde hans herre att han skulle säljas, och hans fru, och barn, och allt som han hade, och *på detta sätt* betala.

26 Följaktligen föll tjänaren ner, och tillbad honom, sägande, Herre, ha tålmod med mig, och jag kommer betala dig allt.

**worshipped him: Or, besought him*

27 Då kände den tjänarens herre medlidande, och släppte honom, och förlät honom skulden.

28 Men samme tjänare gick ut, och fann en av sina medtjänare, som var skyldig honom hundra penningar: och han lade händerna på honom, och grep tag i *hans* strupe, sägande, Betala mig det du är skyldig.

**pence: the Roman penny is the eighth part of an ounce, which after 5 shillings the ounce is 7 pence half penny.*

29 Och hans medtjänare föll ner vid hans fötter, och bad honom, sägande, Ha tålmod med mig, och jag kommer betala dig allt.

30 Och han ville inte: utan gick och kastade honom i fängelse, tills han skulle betala skulden.

31 Så när hans medtjänare såg vad som skedde, blev de mycket ledsna, och kom och berättade för sin herre allt som hade skett.

32 Sedan, efter att han hade kallat på honom, sade hans herre till honom, O du ondskefulle tjänare, jag förlät dig hela den skulden, eftersom du bad mig:

33 Borde *då* inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare, liksom jag förbarmade mig över dig?

34 Och hans herre var vred, och överlämnade honom åt fångvaktarna, till dess han skulle betala tillbaka allt som *han* var skyldig honom.

35 Så här kommer också min himmelske Fader göra med er, om ni inte från era hjärtan ska förlåta var och en sin broder deras överträdelser.

Kapitel 19

2 Kristus helar: 3 svarar fariseerna angående att skilja sig: 10 visar när äktenskap är nödvändigt: 13 tar emot små barn: 16 talar med en ung man angående att erhålla evigt liv, 20 och om att vara fullkomlig: 23 förkunnar för sina lärjungar hur svårt det är för en rik man att träda in till Guds rike, 27 och utlovar belöning åt dem som överger allt för att följa honom.

1 Och det skedde, *att* när Jesus hade avslutat detta tal, gav han sig av från Galileen, och kom till Judeens gränsområden på andra sidan Jordan; 2 Och stora folkskaror följde honom; och han helade dem där.

3 Också fariseerna kom till honom, frestande honom, och sägande till honom, Är det rättmätigt för en man att förskjuta sin hustru för varje orsak?

4 Och han svarade och sade till dem, **Har ni inte läst, att han som skapade dem i begynnelsen gjorde dem *till* man och kvinna,**

5 Och sade, Därför skall en man lämna far och mor, och skall fästa sig vid sin hustru: och de två skall vara ett kött?

1 Mos 2:24

6 Alltså är de inte längre två, utan ett kött. **Därför, vad Gud har förenat, låt inte människan dra isär.**

7 De säger till honom, Varför befallde då Moses att ge *henne* ett skiljebrev, och att förskjuta henne?

5 Mos 24:1

8 Han säger till dem, **För era hjärtans hårdhets skull tillät Moses er att förskjuta era fruar: men från begynnelsen var det inte så.**

9 Och jag säger till er, Vem än som ska förskjuta sin hustru, om inte för otukts skull, och ska gifta sig med en annan, **begår äktenskapsbrott: och vem än som gifter sig med henne som är förskjuten begår äktenskapsbrott.**

5:32

10 Hans lärjungar säger till honom, Om så är fallet med mannen *och hans* fru, *då* är det inte gott att gifta sig.

11 Men han sade till dem, **Alla människor kan inte ta emot detta tal, utan endast de åt vilka det är givet.**

12 Ty det finns somliga eunucker, som

föddes så ifrån *sin* mors livmoder: och det finns somliga eunucker, som gjordes *till* eunucker av människor: och det finns eunucker, som har gjort sig själva *till* eunucker för himmelrikets skull. Han som förmår att motta *det*, låt honom motta *det*.

13 Sedan hämtades små barn till honom, att han skulle lägga *sina* händer på dem, och be: och lärjungarna tillrättavisade dem.

14 Men Jesus sade, **Tillåt de små barnen, och förbjud dem inte, att komma till mig: ty sådana tillhör himmelriket.**

11:25, 18:3

15 Och han lade *sina* händer på dem, och for iväg därifrån.

16 Och, se, en man kom och sade till honom, Gode mästare, vad gott ska jag göra, att jag må erhålla evigt liv?

26, Joh 6:28, Apg 16:30

17 Och han sade till honom, **Varför kallar du mig god? *Det finns* ingen god utom en, *det är*, Gud: men om du vill gå in i livet, håll buden.**

Ord 29:5, 26:24, 28, Job 17:5, Psa 5:9, 12:2, 1 Th 2:5, Luk 10:25, 20:21, 3 Mos 18:5, Rom 10:5, Gal 3:11

18 Han säger till honom, Vilka? Jesus sade, **Du skall inte mörda, Du skall inte begå äktenskapsbrott, Du skall inte stjäla, Du skall inte vittna falskt,**

Luk 10:29, Gal 3:10, Jak 2:10, Mat 5:21, 2 Mos 20:12, 5 Mos 5:16

19 Hedra din far och *din* mor: och, Du skall älska din nästa som dig själv.

3 Mos 19:18

20 Den unge mannen säger till honom, Alla dessa ting har jag följt ifrån min ungdom: vad saknar jag ännu?

Luk 15:7, 29, Psa 31:7, Rom 3:19, 1 Tim 1:8, Gal 3:24

21 Jesus sade till honom, **Om du vill vara fullkomlig, gå *och* sälj det du har, och ge åt de fattiga, och du skall ha rikedom i himlen: och kom *och* följ mig.**

6:19, 16:24, Mar 10:21, Luk 14:33, 1 Tim 6:17, Heb 10:34

22 Men när den unge mannen hörde det talet, gick han sorgsen iväg: ty han hade många ägodelar.

13:22, 14:9, Joh 19:12, Mat 6:24, 16:26, Psa 17:14, Hes 33:31, Ef 5:5, Kol 3:5, Rom 7:9, 9:31

23 Då sade Jesus till sina lärjungar, **Sannerligen jag säger till er, Att en rik man skall med svårighet gå in i himmelriket.**

5 Mos 6:10, 8:10, Job 31:24, Ord 11:28, 30:8, Luk 12:15, 16:13, 19, 1 Tim 6:10

24 Och åter säger jag till er, **Det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik man att gå in i Guds rike.**

25 När hans lärjungar hörde *detta*, blev de väldigt häpna, sägande, Vem kan då räddas?

Mar 13:20, 23, Rom 10:13, 11:5

26 Men Jesus såg på *dem*, och sade till dem, **För människor är detta omöjligt; men för Gud är allting möjligt.**

Rom 3:19, 5:19, Jak 2:10, Psa 3:8, 62:11, Jer 32:27, Heb 1:3, Joh 19:30, Jes 45:21, 54:17, 2 Kor 5:21, 1 Kor 1:30

27 Då svarade Petrus och sade till honom, Se, vi har lämnat allt, och följt dig; vad kommer vi därmed få?

28 Och Jesus sade till dem, **Sannerligen jag säger till er, Att ni som har följt mig, skall i återbildningen, när Människosonen ska sitta på sin härlighets tron, också ni sitta på tolv troner, dömande Israels tolv stammar.**

29 Och var och en som har lämnat hus, eller bröder, eller systrar, eller far, eller mor, eller fru, eller barn, eller mark, för mitt namns skull, kommer få hundrafalt, och skall ärva evigt liv.

25:34, Rom 8:17, 29, Heb 2:11

30 Men många *som är först* kommer vara sist; och de sista *kommer vara* först.

20:16, 21:31, Luk 18:13

Kapitel 20

I Kristus visar genom liknelsen med arbetarna i vingården att Gud inte är skuldsatt till någon man: 17 berättar i förväg om sitt lidande: 20 genom att svara Sebedeus barns mor lär han sina lärjungar att ödmjuka sig: 30 och ger två blinda män deras syn.

1 Ty himmelriket är likt en man, en husbonde, som gick ut tidigt på morgonen för att leja arbetare till sin vingård.

2 Och när han hade kommit överens med arbetarna om *en lön på en penning* per dag, sände han dem till sin vingård.

**penny: the Roman penny is the eighth part of an ounce, which after five shillings the ounce, is seven pence halfpenny*

3 Och han gick ut omkring den tredje timmen, och såg andra stående arbetslösa på torget,

4 Och sade till dem; Gå också ni till vingården, och vad än som ska vara rätt kommer jag ge er. Och de gick sin väg.

5 Åter gick han ut vid den sjätte och nionde timmen, och gjorde likadant.

6 Och omkring den elfte timmen gick han ut, och fann andra stående sysslolösa, och säger till dem, Varför står ni här arbetslösa hela dagen?

7 De säger till honom, Eftersom ingen har lejt oss. Han säger till dem, Gå också ni till vingården; och vad än som ska vara rätt, *det* kommer ni få.

8 Så när kvällen kom, säger vingårdens herre till sin förvaltare, Kalla på arbetarna, och ge dem *deras* ersättning, börja från de sista till de första.

9 Och när de kom, som *lejdes* vid den elfte timmen, *så* fick de var man en penning.

10 Men när de första kom, förmodade de att de skulle få mer; men de fick också var man en penning.

11 Och när de hade fått *den*, knotade de mot husbonden,

12 Sägande, Dessa sista har *bara* arbetat en timme, och du har gjort dem jämställda med oss, som har uthärdat dagens tunga *arbete* och hettan.

**have wrought but one hour: Or, have continued one hour only*

13 Men han svarade en av dem, och sade, *Min* vän, jag gör dig ingen orätt: kom du inte överens med mig om en penning?

14 Tag *det som är* ditt, och gå din väg:

jag vill ge åt denne siste, lika *mycket* som åt dig.

15 Är det inte tillåtet för mig att göra vad jag vill med mitt eget? Är ditt öga ont, eftersom jag är god?

Psa 115:3, Dan 4:35, Ef 1:11, 2:8, 2 Tim 1:9, Rom 3:24, 4:4, 11:6, 14:4, Tit 3:5, 5 Mos 7:6, Rom 9:15, Joh 6:39, 65, 17:2, 24

16 På detta vis kommer de sista bli först, och de första sist: ty många kallas, men få är utvalda.

Mar 13:20, Joh 15:16, Ef 1:3, Rom 8:30, 11:5, 2 Th 2:13, Apg 13:48, Joh 6:37, 44, 65, 17:2, 9

17 Och Jesus, gående upp till Jerusalem, tog de tolv lärjungarna åt sidan på vägen, och sade till dem,

18 Se, vi går upp till Jerusalem; och Människosonen skall bli förrådd till översteprästerna och de skriftlärda, och de skall fördöma honom till döden,

19 Och skall överlämna honom till hedningarna till att hånas, och pryglas, och korsfästas: och på den tredje dagen skall han resa sig upp igen.

Apg 2:23, 4:27

20 Sedan kom Sebedeus barns mor till honom med sina söner, tillbedjande *honom*, och ber om en viss sak av honom.

21 Och han sade till henne, **Vad önskar du?** Hon säger till honom, Tillåt att dessa mina två söner må sitta, den ene på din högra sida, och den andre på *din* vänstra, i ditt rike.

22 Men Jesus svarade och sade, **Ni vet inte vad ni ber om. Förmår ni att dricka av den bägare som jag skall dricka av, och att döpas med det dop som jag döps med?** De säger till honom, Vi förmår.

23 Och han säger till dem, **Ni skall förvisso dricka av min bägare, och bli döpta med det dop som jag döps med: men att sitta på min högra sida, och på min vänstra, är inte min sak att ge, utan det skall givas åt dem åt vilka det är förberett av min Fader.**

24 Och när de tio hörde *detta*, blev de förargade på de två bröderna.

25 Men Jesus kallade dem *till sig*, och sade, **Ni vet att hedningarnas furstar regerar som herrar över sina folk, och de som är mäktiga utövar *sin* makt över dem.**

26 Men så skall det inte vara bland er: utan vem än som ska vilja vara stor bland er, låt honom vara er tjänare;

27 Och vem än som ska vilja vara främst bland er, låt honom vara er tjänare:

18:4

28 Liksom Människosonen inte kom för att bli tjänad, utan för att tjäna, och för att ge sitt liv *som* lösensumma för många.

1:21, 26:28, Mar 14:24, Jes 53:8, 11, Joh 10:11, 15, 15:13, Ef 5:2, 25, Heb 2:16, 9:28, Upp 1:5, 5:9

29 Och medan de gav sig av från Jeriko, följde en stor folkskara honom.

30 Och, se, två blinda män sittande vid vägkanten, när de hörde att Jesus passerade förbi, ropade ut, sägande, Förbarma dig över oss, O Herre, *du* Davids son.

9:27, 12:23, 15:22, 21:9, 22:42

31 Och folkhopen tillrättavisade dem, att de skulle tiga: men de ropade än mer, sägande, Visa barmhärtighet med oss, O Herre, *du* Davids son.

32 Och Jesus stannade, och kallade efter dem, och sade, **Vad önskar ni att jag skulle göra för er?**

33 De säger till honom, Herre, att våra ögon må öppnas.

34 Och Jesus hade medlidande *med dem*, och rörde vid deras ögon: och genast fick deras ögon syn, och de följde honom.

11:25, 13:16, Ord 20:12, Joh 9:1

Kapitel 21

1 Kristus rider in i Jerusalem på en åsna, 12 kastar ut alla som köper och säljer ur templet, 17 förbannar fikonsträdet, 23 tystar prästerna och de äldste, 28 och tillrättavisar dem genom liknelsen om de två sönerna, 33 och genom liknelsen om vingårdsmännen, som dödade dem som blev sända till dem.

1 Och när de närmade sig Jerusalem, och hade kommit till Betfage, till Olivberget, då sände Jesus iväg två lärjungar,

2 Sägande till dem, **Gå in till byn mitt**

emot er, och genast kommer ni finna en åsna bunden, och ett åsneföl med henne: lösgör *dem*, och hämta *dem* till mig.

3 Och om någon *man* ska säga något till er, skall ni säga, Herren behöver dem; och *då* kommer han genast sända iväg dem.

4 Allt detta skedde, att det skulle uppfyllas som talades genom profeten, sägande,

5 Berätta ni för Sions dotter, Se, din Konung kommer till dig, saktmodig, och sittande på en åsna, och ett åsneföl, en arbetsåsnas föl.

Jes 62:11, Zec 9:9

6 Och lärjungarna gick iväg, och gjorde som Jesus befälde dem,

7 Och hämtade åsnan, och åsnefölet, och lade sina kläder på dem, och de satte *honom* därpå.

8 Och en mycket stor folkmassa bredde ut sina kläder på vägen; andra skar av kvistar från träden, och spred ut *dem* på vägen.

9 Och folkskarorna som gick före, och som följde, ropade, sägande, Hosianna till Davids son: Välsignad är han som kommer i Herrens namn; Hosianna i höjden.

Psa 118:25

10 Och när han kom in till Jerusalem, kom hela staden i rörelse, sägande, Vem är denne?

11 Och folket sade, Denne är profeten Jesus från Nasaret i Galileen.

12 Och Jesus gick in till Guds tempel, och kastade ut alla dem som sålde och köpte i templet, och slog omkull penningväxlarnas bord, och stolarna för dem som sålde duvor,

13 Och sade till dem, **Det är skrivet, Mitt hus kommer kallas bönenas hus; men ni har gjort det till ett rövarnäste.**

Jes 56:7, Jer 7:11, Mar 11:17, Luk 19:46

14 Och de blinda och de lama kom till honom i templet; och han helade dem.

15 Och när överstepräster och de skriftlärda såg de härliga sakerna som han gjorde, och barnen ropande i

templet, och sägande, Hosianna åt Davids son; blev de väldigt missbelåtna,

Psa 118:25

16 Och sade till honom, Hör du vad dessa säger? Och Jesus säger till dem, **Ja; har ni aldrig läst, Från munnen av barn och spädbarn har du fulländat din hyllning?**

Psa 8:2

17 Och han lämnade dem, och gick ut ur staden till Betania; och han övernattade där.

18 På morgonen när han nu återvände till staden, hungrade han.

19 Och när han såg ett fikonträd vid vägen, kom han till det, och fann inget på det, utan bara löv, och sade till det, **Låt ingen frukt någonsin växa på dig här efter.** Och genast vissnade fikonträdet.

Mar 11:14, Luk 13:6, 3:9, Jes 5:4, Heb 6:7

20 Och när lärjungarna såg *detta*, häpnade de, sägande, Vad hastigt fikonträdet vissnade!

21 Jesus svarade och sade till dem, **Sannerligen jag säger till er, Om ni ska ha tro, och inte ska tvivla, skall ni inte endast göra detta som gjordes med fikonträdet, utan om ni också ska säga till detta berg, Flytta dig, och kasta dig i sjön; så skall det ske.**

17:20, Rom 4:20, 1 Kor 13:2

22 **Och alla ting, vad än ni må be om i bön, troende, skall ni få.**

7:7, 11, 18:19, Luk 11:8, Joh 14:13, 16:24, Jak 1:6, 5:16, 1 Joh 5:14

23 Och när han hade gått in till templet, kom överstepräster och folkets äldste till honom medan han höll på att undervisa, och sade, Med vilken auktoritet gör du dessa ting? Och vem gav dig denna auktoritet?

24 Och Jesus svarade och sade till dem, **Jag skall också fråga er om en sak, om ni ska svara mig den, kommer likaså jag berätta för er med vilken auktoritet jag gör dessa ting.**

25 **Johannes dop, varifrån var det? Från himlen, eller från människor?** Och de resonerade mellan sig själva,

sägande, Om vi ska säga, Från himlen;
då kommer han säga till oss, Varför
trodde ni då honom inte?

26 Men om vi ska säga, Från människor;
fruktar vi folket; ty alla håller Johannes
för en profet. *Ord 29:25*

27 Och de svarade Jesus, och sade, Vi vet
inte. Och han sade till dem, **Inte heller
berättar jag för er med vilken
auktoritet jag gör dessa ting.** *Ord 26:4*

28 Men vad anser ni? En viss man
hade två söner; och han kom till den
förste, och sade, Son, gå *och* arbeta i
min vingård i dag.

29 Han svarade och sade, Jag vill inte:
men sedan ångrade han sig, och gick.
Luk 15:17, Ef 2:1

30 Och han kom till den andre, och
sade på samma vis. Och han svarade
och sade, Jag *kommer*, herrn: men gick
inte.

23:3, Rom 2:17, Hes 33:31, Tit 1:16, Jak 1:22, 2 Tim 3:5

31 Vem av de två gjorde *sin* fars vilja?
De säger till honom, Den förste. Jesus
säger till dem, **Sannerligen jag säger till
er, Att publikanerna och hororna går
in i Guds rike före er.**

9:9, 20:16, Luk 7:29, 19:9

32 Ty Johannes kom till er på
rättfärdighetens väg, och ni trodde
honom inte: men publikanerna och
hororna trodde honom: och ni, när ni
hade sett *detta*, ångrade er inte efteråt,
att ni skulle tro honom.

11:18, 12:31, Joh 14:6, Jes 54:17, 2 Kor 5:21, 2 Pet 2:21

33 Hör en annan liknelse: Det var en
viss herre, som planterade en vingård,
och satte stängsel runt den, och grävde
en vinpress i den, och byggde ett torn,
och lånade ut den åt vingårdsmän, och
reste iväg till ett avlägset land: *Jes 5:1*

34 Och när skördetiden närmade sig,
sände han sina tjänare till
vingårdsmännen, att de skulle ta emot
frukterna från den.

35 Och vingårdsmännen tog hans
tjänare, och misshandlade en, och
dödade en annan, och stenade en

annan. *5:12, 23:31*

36 Åter, sände han andra tjänare, fler
än de första: och de gjorde likadant
med dem.

37 Men slutligen sände han sin son till
dem, sägande, De kommer respektera
min son. *Heb 1:1, Joh 3:35*

38 Men när vingårdsmännen såg
sonen, sade de mellan sig själva, Denne
är arvtagaren; kom, låt oss döda
honom, och låt oss gripa hans arvedel.

2:13, 26:3, 27:1, Joh 11:47, Psa 2:2, Apg 4:27

39 Och de tog honom, och slängde ut
honom från vingården, och dödade
honom.

26:50, 57, Apg 2:23, 3:14, 5:30, 7:52, Heb 13:12

40 När nu vingårdens herre ska
komma, vad kommer han göra med de
vingårdsmännen? *Heb 10:29*

41 De säger till honom, Han kommer illa
förgöra de ondskefulla männen, och
kommer låna ut *sin* vingård åt andra
vingårdsmän, som skall ge honom
frukterna i sina tider.

*22:7, 23:35, 24:22, Luk 19:41, 21:22, Heb 2:3, 1 Th
2:16, Psa 2:9, Jes 5:5, Dan 9:26*

42 Jesus säger till dem, **Har ni aldrig
läst i skrifterna, Den sten som
byggarna förkastade, densamme har
blivit hörnstenen: detta är Herrens
verk, och det är underbart i våra
ögon?** *Psa 118:22, Jes 28:16, Rom 9:33, 1 Pet 2:4*

43 Därför säger jag till er, Guds rike
skall tas bort ifrån er, och *skall* givas
åt en nation frambringande dess
frukter.

21:43, Apg 13:46, 15:7, 18:6, Tit 2:14, 1 Pet 2:9, Ef 2:10

44 Och vem än som skall falla på
denna sten skall bli krossad: och vem
än den ska falla på, honom kommer
den sönderkrossa till stoft.

27:25, Psa 2:9, 12, 21:8, 1 Pet 2:8, Dan 2:34

45 Och när överstepräster och
fariseerna hade hört hans liknelser,
förstod de att han talade om dem.

46 Men när de sökte att gripa honom,
fruktade de folket, eftersom de höll
honom för en profet.

Kapitel 22

1 Liknelsen om kungens sons bröllop. 9 Hedningarnas kallelse. 12 Hans straff som saknade bröllopsklädnad. 15 Inte fel att betala skatt åt kejsaren. 23 Kristus bevisar uppståndelsen för sadduceerna: 34 svarar den laglärde om det främsta budet: 41 och frågar fariseerna om Messias.

1 Och Jesus svarade och talade åter till dem genom liknelser, och sade,

2 **Himmelriket är likt en viss kung, som gjorde bröllop för sin son,**

2 Kor 11:2, Ef 5:24, Upp 19:7

3 **Och skickade ut sina tjänare för att kalla på dem som var kallade till bröllopet: och de ville inte komma.**

3:2, 10:6, Jer 25:4

4 **Åter, sände han ut andra tjänare, sägande, Säg till dem som är kallade, Se, jag har tillrett min måltid: mina oxar och mina göddjur är slaktade, och allt är förberett: kom till bröllopet.**

Joh 6:50, Rom 8:32, 1 Kor 5:7

5 **Men de var ointresserade av *det*, och gick sina vägar, en till sin lantgård, en annan till sina affärer:**

13:22, 24:38, Luk 14:18, Ord 1:24

6 **Och de övriga tog hans tjänare, och behandlade *dem* elakt, och dödade *dem*.**

5:10, 23:34, Joh 15:19, 1 Th 2:14

7 **Men när kungen hörde *detta*, blev han vred: och han sände ut sina härar, och förgjorde de mördarna, och brände ner deras stad.**

Luk 19:27, Jes 10:5, Jer 51:20, Amo 3:6

8 **Sedan säger han till sina tjänare, Bröllopet är förberett, men de som var kallade var inte värdiga.**

10:13, 37, Apg 13:46, 2 Th 1:5, Upp 3:4

9 **Gå därför ut till vägskaLEN, och kalla till bröllopet så många som ni ska finna.**

Luk 14:21, 24:47, Mar 16:15

10 **Så de tjänarna gick ut till vägskaLEN, och församlade alla, så många som de fann, både onda och goda: och bröllopet fylldes med gäster.**

11 **Och när kungen kom in för att se gästerna, såg han där en man som inte hade på sig en bröllopsklädnad:**

12 **Och han säger till honom, *Min* vän, hur kom du in här utan att ha en**

bröllopsklädnad? Och han blev mållös.

Upp 19:8, 7:13, Jes 61:10, 54:17, 2 Kor 5:21, Rom 10:3

13 **Då sade kungen till tjänarna, Bind honom till händer och fötter, och för bort honom, och kasta ut *honom* in i yttersta mörker; där kommer vara gråt och tandagnisslan.**

Upp 21:27

14 **Ty många är kallade, men få är utvalda.**

20:16, Mar 13:20, Rom 8:30, 9:11, 16, 2 Th 2:13, Ef 1:3, Joh 6:37, 44, 65, 10:26, 15:16, 17:2, 9, 24, Jer 31:3

15 **Då gick fariseerna, och rådgjorde *om* hur de skulle kunna snärja honom i *hans* tal.**

16 **Och de sände ut sina lärjungar till honom, tillsammans med herodianerna, sägande, Mästare, vi vet att du är sannfärdig, och *att du* i sanning undervisar Guds väg, inte heller tar du hänsyn till någon *man*: ty du har inte anseende till person bland människor.**

Mar 12:14, Luk 20:21, 1 Th 2:5, Ord 29:5, 26:24, 28, Psa 5:9, 12:2

17 **Berätta därför för oss, Vad anser du? Är det rätt att betala skatt till kejsaren, eller inte?**

18 **Men Jesus förstod deras ondska, och sade, Varför frestar ni mig, *ni* hycklare?**

19 **Visa mig skattemyntet. Och de hämtade fram en penning till honom.**

**penny: in value seven pence halfpenny, chap. 20.2*

20 **Och han säger till dem, Vems bild och överskrift *är* detta?**

**superscription?: Or, inscription*

21 **De säger till honom, Kejsarens. Då säger han till dem, Ge då till kejsaren de ting som är kejsarens; och till Gud de ting som är Guds.**

Luk 23:2, Rom 13:7, 1 Pet 2:13

22 **När de hade hört *dess* ord, häpnade de, och lämnade honom, och gick sin väg.**

23 **Samma dag kom sadduceerna till honom, vilka säger att det inte finns någon uppståndelse, och frågade honom,**

24 **Sägande, Mästare, Moses sade, Om en man ska dö, utan att ha barn, skall hans bror gifta sig med hans hustru, och**

uppväcka avkomma åt sin bror.

1 Mos 38:8, 5 Mos 25:5, Rut 4:5, 1:11, Mar 12:18, Luk 20:27

25 Nu fanns det hos oss sju bröder: och den förste, när han hade gift sig med en hustru, dog, och, ej havande avkomma, lämnade sin hustru åt sin bror:

26 På samma vis också den andre, och den tredje, ända till den sjunde.

27 Och sist av alla dog också kvinnan.

28 Alltså, i uppståndelsen, vems hustru kommer hon *då* vara av de sju? Ty alla de *sju* hade *ju* henne.

29 Jesus svarade och sade till dem, **Ni går vilse, ej begripande skrifterna, ej heller Guds makt.**

Hos 4:6

30 Ty i uppståndelsen varken gifter de sig, inte heller givas *de* till giftermål, utan *de* är som Guds änglar i himlen.

31 Men angående de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som talades till er av Gud, sägande,

32 Jag är Abrahams Gud, och Isaks Gud, och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes Gud.

2 Mos 3:6, 15

33 Och när folket hörde *detta*, häpnade de över hans undervisning.

34 Men när fariseerna hade hört att han hade tystat sadduceerna, församlade de sig.

35 Då frågade en av dem honom, en *som var* laglär, frestande honom, och sägande,

36 Mästare, vilket *är* det stora budet i lagen?

Mar 12:28, 1 Th 2:5, Ord 6:17, 29:5, 26:24, 28, Psa 109:2, 120:2

37 Jesus sade till honom, **Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ, och av hela ditt sinne.**

5 Mos 6:5, 10:12, 30:6

38 Detta är det första och *det* stora budet.

39 Och det andra *är* likt det, **Du skall älska din nästa som dig själv.**

3 Mos 19:18

40 På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.

1 Tim 1:5, Rom 13:9, 1 Joh 4:7

41 Medan fariseerna var församlade,

frågade Jesus dem,

42 Sägande, **Vad anser ni om Kristus? Vems son är han?** De säger till honom, Davids *son*.

43 Han säger till dem, **Hur kan då David i ande kalla honom Herre, sägande,**

44 **Herren sade till min Herre, Sitt du på min högra sida, tills jag ska göra dina fiender till din fotapall?**

Psa 110:1

45 Om David nu kallar honom Herre, hur är han *då* hans son?

Jes 9:6, Rom 1:3, 9:5, Joh 1:1, 14, 8:58, Fil 2:6, Kol 2:9, 1 Tim 3:16, Upp 1:8, 11, 13, 22:16

46 Och ingen man förmådde att svara honom ett *enda* ord, inte heller vågade någon *man* ifrån den dagen framåt att fråga honom några fler *frågor*.

Kapitel 23

1 Kristus förmanar folket att följa den goda doktrinen, men inte att göra efter de skriftlärds och fariseernas gärningar. 5 Han avslöjar deras ondskas och ärelystnad, att de vill bli sedda av människor. 13 Han uttalar åtta verop mot dem för deras hyckleri och blindhet: 34 och profeterar om Jerusalems förstörelse.

1 Sedan talade Jesus till folket, och till sina lärjungar,

2 Sägande, **De skriftlärda och fariseerna sitter på Moses stol:**

3 Därför, allt vad än de ska uppmana er att iaktta, iaktta *det* och gör *det*; men gör inte efter deras gärningar: ty de säger, och gör inte.

4 Ty de binder tunga bördor och bördor plågsamma att bära, och lägger dem över människors axlar; men *själva* vill de inte röra dem med *ens* ett *enda* av sina fingrar.

5 Utan alla sina gärningar gör de för att bli sedda av människor: de gör sina skriftremsor breda, och utvidgar kanterna på sina klädnader,

6 Och älskar de främsta platserna vid gästabuden, och de främsta sittplatserna i synagogorna,

7 Och hälsningarna på torgen, och att av människor bli kallade, Rabbi, Rabbi.

8 Men låt er inte bli kallade Rabbi: ty en är er Mästare, *ja* Kristus; och ni är alla bröder. *Joh 13:13, 2 Kor 4:5, 1 Pet 5:3*

9 Och kalla ingen *man* på jorden er fader: ty en är er Fader, vilken är i himlen. *2 Th 2:3, Gal 4:6*

10 Låt er inte heller bli kallade mästare: ty en är er Mästare, *ja* Kristus.

11 Utan han som är störst bland er skall vara er tjänare. *20:26*

12 Och vem än som skall upphöja sig skall förödmjukas; och han som skall ödmjuka sig skall upphöjas. *5:3, 18:4*

13 Men ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni stänger himmelriket för människor: ty ni varken går in, ej heller tillåter ni dem som går in att gå in.

Luk 11:52, Joh 7:46, 9:22, Apg 4:18, 5:28, 40, 8:1, 13:8, 1 Th 2:15, 2 Tim 3:8, 4:15

14 Ve er, *ni* skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni äter upp änkers hus, och håller långa böner för syns skull: därför kommer ni *få* ta emot större förbannelse.

11:24, 2 Mos 22:22, Job 22:9, Luk 12:48, Jak 3:1, 2 Pet 2:3

15 Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni far omkring över hav och land för att göra en konvertit, och när han är gjord, gör ni honom *till ett* dubbelt mer helvetets barn än ni själva. *Gal 6:12, 4:17*

16 Ve er, *ni* blinda vägledare, som säger, Vem som än ska svära vid templet, *så* betyder det ingenting; men vem än som ska svära vid templets guld, *då* är han skuldsatt!

17 *Ni* dårar och blinda: ty vilket är större, guld, eller templet som heliggör guld?

24, 26, 15:4, 14, Joh 9:39, Rom 2:19, Jes 56:10, 4 Mos 30:2

18 Och, Vem som än ska svära vid altaret, *så* betyder det inget; men vem än som ska svära vid gåvan som ligger på det, *då* är han skyldig.

**guilty: Or, a debtor; or bound*

19 *Ni* dårar och blinda: ty vilket *är* större, gåvan, eller altaret som heliggör gåvan?

20 Vem än som alltså ska svära vid altaret, svär vid det, och vid allt *som är* på det.

21 Och vem än som ska svära vid templet, svär vid det, och vid honom som bor i det.

22 Och han som ska svära vid himlen, svär vid Guds tron, och vid honom som sitter på den. *5:34, 2 Mos 20:7*

23 Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni betalar tionde av mynta och dill och kummin, men har utelämnat de tyngre *sakerna* i lagen, dom, barmhärtighet, och tro: dessa *saker* borde ni ha gjort, utan att ha lagt de andra *sakerna* åt sidan.

9:13, 12:7, 22:37, Luk 11:42, 1 Sam 15:22, Ord 21:3, Hos 6:6, Mik 6:8

24 *Ni* blinda vägvisare, som silar bort en mygga, och sväljer en kamel.

7:4, 15:2, 19:24, 27:6, Luk 6:7, Joh 18:28, 40

25 Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni rengör utsidan av bägaren och fatet, men inuti är de fulla av glupskhet och omåttlighet.

15:19, Mar 7:4, Luk 11:39

26 *Du* blinde farisé, rengör först det *som är* inuti bägaren och fatet, att deras utsidor också må bli rena. *12:33*

27 Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni är lika vitkalkade gravar, som visserligen ser fina ut på utsidan, men inuti är fulla av döda *människors* ben, och all *slags* orenhet.

Luk 11:44, 4 Mos 19:16

28 På samma vis ser ni också på utsidan rättfärdiga ut inför människor, men inuti är ni fulla av hyckleri och orättfärdighet.

Mat 15:19, Apg 23:3, Jes 28:7, Upp 17:4, 2 Th 2:10

29 Ve er, skriftlärda och fariseer, hycklare! Ty ni bygger upp profeternas gravar, och dekorerar de rättfärdigas gravar, *Luk 11:47*

30 Och säger, Om vi hade levt i våra fäders dagar, skulle vi inte ha varit

delaktiga med dem i profeternas blod.

23:34, 26:66, Apg 7:59, 12:3

31 Alltså är ni vittnen mot er själva, att ni är deras barn vilka dödade profeterna.

32 Uppfyll ni då era faders mått.

1 Mos 15:16, 4 Mos 32:14

33 Ni ormar, ni huggormars släkte, hur ska ni kunna fly undan helvetets fördömelser?

3:7, 12:34, 1 Mos 3:15, Psa 58:3, Joh 8:44, Heb 2:3, 10:29, 12:25

34 Därför, se, jag sänder till er profeter, och visa män, och skriftlärda: och somliga av dem kommer ni döda och korsfästa; och somliga av dem kommer ni pryglas i era synagogor, och förföljas från stad till stad:

Joh 16:2, Apg 9:1

35 Att allt rättfärdigt blod som har spillts på jorden må komma över er, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias blod, Barakias son, vilken ni mördade mellan templet och altaret.

1 Mos 4:8, 9:5, Heb 11:4, 1 Joh 3:12, 4 Mos 35:33, 2 Krö 24:20

36 Sannerligen jag säger till er, Alla dessa ting skall komma över denna generation.

Jes 26:21, 2 Ku 24:4

37 O Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna, och stenar dem som är sända till dig, hur ofta ville jag inte samla ihop dina barn, såsom en höna församlar sina kycklingar under sina vingar, och ni ville inte!

Luk 13:34, Upp 11:8, 18:24, Jer 35:15, Zec 1:4, Psa 17:8, 36:7, 57:1, Rut 2:12, Mat 22:3, Luk 14:17, 19:14, Ord 1:24

38 Se, ert hus lämnas er öde.

24:2, Jer 12:7, Psa 69:25, Mar 13:14, Luk 13:35, 19:43, 21:6, 20, 24, Apg 6:13, Mat 12:6, Joh 2:19

39 Ty jag säger till er, Ni ska inte se mig härefter, förrän ni ska säga, Välsignad är han som kommer i Herrens namn.

Psa 118:26, Joh 14:19

Kapitel 24

1 Kristus berättar i förväg om förstörelsen av templet: 3 och vilka, och hur svåra bedrävelser som skall råda innan det sker: 29 tecknen på att han snart kommer till doms. 36 Och eftersom det är okänt när den dagen och stunden inträffar, 42 bör vi vaka såsom goda tjänare, och alltid förvänta oss vår Herres ankomst.

1 Och Jesus gick ut, och lämnade templet: och hans lärjungar kom till honom för att visa honom templets byggnader.

2 Och Jesus sade till dem, **Ser ni inte alla dessa ting? Sannerligen jag säger till er, Här ska inte lämnas en sten på en annan, som inte kommer rivas ner.**

3 Och medan han satt uppe på Olivberget, kom lärjungarna till honom enskilt, sägande, Berätta för oss, när kommer dessa ting ske? Och vad kommer vara tecknet på din ankomst, och på världens slut?

4 Och Jesus svarade och sade till dem, **Se upp att ingen man ska leda er vilse.**

Mar 13:5, Luk 21:8, 2 Kor 11:13, 1 Joh 4:1

5 Ty många skall komma i mitt namn, sägande, Jag är Kristus; och skall vilseleda många.

11, 24, 2 Th 2:4, 9

6 Och ni kommer höra om krig och rykten om krig: se till att ni inte blir skrämda: ty alla dessa ting måste ske, men ännu är inte slutet inne.

7 Ty folk kommer resa sig upp mot folk, och rike mot rike: och det kommer bli hungersnöd, och pestsmittor, och jordbävningar, på olika ställen.

Apg 11:28

8 Allt detta är bedrävelsernas början.

9 Sedan kommer de överlämna er till att pinas, och kommer döda er: och ni kommer vara hatade av alla folk för mitt namns skull.

10:17, 22:6, 23:34

10 Och sedan kommer många ta anstöt, och skall förråda varandra, och skall hata varandra.

10:21, 35, 26:21

11 Och många falska profeter skall uppstå, och skall vilseleda många.

5, 24, 7:15, Apg 20:30, 1 Tim 4:1, 2 Pet 2:1, 1 Joh 2:18

12 Och eftersom orättfärdighet skall överflöda, skall mångas kärlek kallna.

Upp 3:15

13 Men han som skall förbli till slutet, densamme kommer räddas.

10:22, Mar 13:13, 20, Fil 1:6, 1 Kor 1:8, Luk 22:32, 1 Pet 1:5, Rom 8:35, 9:23, 1 Th 5:9, Joh 6:37, 39, 47, 10:28, 17:2, 9, 24

14 Och detta rikets evangelium skall bli predikat i hela världen till ett vittnesmål för alla nationer; och sedan skall slutet komma.

Apg 1:8, Rom 10:18

15 När ni nu ska se förödelsens styggelse, omtalad av profeten Daniel, stå på den heliga platsen, (vem än som läser, låt honom förstå:)

Mar 13:14, Dan 9:27, 12:11

16 Låt då de som är i Judeen fly till bergen:

Luk 21:21, Ord 22:3, Heb 11:7

17 Låt honom som är på hustaket inte gå ner för att hämta något från sitt hus:

6:25, Mar 13:15, Luk 17:31

18 Låt inte heller honom som är på åkern vända tillbaka för att hämta sina kläder.

19 Och ve dem som är gravida, och dem som ammar i de dagarna!

Luk 23:29

20 Men be ni att er flykt inte ska ske på vintern, ej heller på sabbatsdagen:

21 Ty då skall det bli stor nöd, sådan som inte har varit från världens begynnelse till denna tid, nej, som inte heller någonsin ska förekomma.

Psa 69:22, Rom 11:9, Dan 9:26, 12:1, 1 Th 2:16, Heb 10:28, 1 Kor 16:22

22 Och om inte den tiden skulle förkortas, skulle inget kött bli räddat: men för de utvaldas skull, kommer den tiden förkortas.

Mar 13:20, 2 Tim 2:10

23 Då, om någon man ska säga till er, Se, här är Kristus, eller där; tro *det* inte.

Mar 13:21, Luk 17:23, 21:8, Joh 5:43

24 Ty falska kristusgestalter kommer uppstå, och falska profeter, och *de* kommer visa stora tecken och under; så att, om *det vore* möjligt, skulle de vilseleda de självaste utvalda.

5, 11, 2 Th 2:4, 9, Upp 13:8, Joh 6:37, 39, 45, 10:28, 17:2, 9, 24, Rom 8:28, 2 Tim 2:19, 1 Pet 1:5, Luk 22:32

25 Se, jag har i förväg berättat *det* för er.

26 Om de alltså ska säga till er, Se, han

är i öknen; gå inte iväg: se, han är i de hemliga rummen; tro *det* inte.

Apg 21:38, Jes 40:3, Mat 3:1, Luk 3:2

27 Ty såsom ljuset kommer ut ifrån öster, och skiner ända till väster; så kommer också Människosonens ankomst vara.

28 Ty var än den döda kroppen ska vara, där kommer örnnarna att församlas.

Luk 17:37, 5 Mos 28:49, Jes 46:11, Job 39:27

29 Genast efter de dagarnas nöd skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlarnas makter skall skakas:

Heb 12:26, Hag 2:6

30 Och då skall Människosonens tecken synas på himlen: och då skall alla jordens stammar sörja, och de skall se Människosonen kommande på himlens moln med kraft och stor härlighet.

26:64, Mar 13:26, 14:62, Luk 21:27, 22:69, Upp 1:7, Dan 7:13

31 Och han skall sända ut sina änglar med ett väldigt basunljud, och de skall samla ihop hans utvalda ifrån de fyra väderstrecken, ifrån himlens ena ände till den andra.

13:41, 25:31, Mar 13:20, Joh 6:37, 39, 15:16, 17:24, Jes 42:4, 53:11, 2 Pet 3:9, 1 Th 4:17

**with a great sound of a trumpet: Or, with a Trumpet and a great voice*

32 Lär *er* nu *av* en liknelse från fikonsträdet; När dess kvistar nu ska vara mjuka, och *det* ska spricka ut blad, *då* vet ni att sommaren är nära:

33 Så också med er, när ni ska se alla dessa ting, förstå *då* att det är nära, *ja* vid dörrarna.

1 Pet 4:7

34 Sannerligen jag säger till er, Denna generation ska inte förgås, förrän alla dessa ting ska uppfyllas.

12:45, 16:28, 23:36
35 Himmel och jord skall förgås, men mina ord ska inte förgås.

Jes 51:6, 54:10, 55:11, 40:8, 1 Pet 1:25, Jer 31:35, Psa 89:34, Heb 1:11, 13:8, 2 Pet 3:7, 4 Mos 23:19, Tit 1:2

36 Men om den dagen och *den* timmen vet ingen *man*, nej, inte himlens änglar, utan endast min Fader.

42, 25:13, Apg 1:7, 1 Th 5:2, 2 Pet 3:10

37 Men såsom *det var under* Noas dagar, så kommer också

Människosonens ankomst vara.

Luk 17:26, 1 Mos 6, 7, Job 22:15, 1 Pet 3:20, 2 Pet 2:5, 3:6

38 Ty såsom de i dagarna som var innan floden åt och drack, gifte sig och gavs till giftermål, ända till den dag som Noa gick in i arken,

Luk 12:19, 45, 14:18, Jes 22:12, Hes 16:49, Amo 6:3, 1 Sam 30:16

39 Och *de* var inte varse förrän floden kom, och tog bort dem allesammans; så kommer också Människosonens ankomst vara.

13:11, Rom 1:28, Joh 3:20, 2 Pet 3:5

40 Då kommer två vara på åkern; den ene skall tas med, och den andre lämnas kvar.

41 Två *kvinnor kommer* mala vid kvarnen; den ena skall tas med, och den andra lämnas kvar. 2 Mos 11:5, Upp 19:7

42 Vaka alltså: ty ni vet inte *i vilken timme* er Herre kommer.

26:38, Luk 22:32, Rom 13:11, 1 Th 5:6, 1 Pet 4:7

43 Men detta skall ni veta, att om husägaren hade vetat i vilken nattväkt *som* tjuven skulle komma, skulle han ha vakat, och skulle inte ha tillåtit inbrott i sitt hus. 1 Th 5:2, 2 Pet 3:10, 2 Mos 22:2

44 Var därför också ni beredda: ty i en sådan timme när ni inte tänker *er det* kommer Människosonen. 25:10

45 Vem är nu en trogen och vis tjänare, som av sin herre har blivit satt över hans husfolk, till att ge dem mat i rätt tid?

Luk 12:42, 16:10, 19:17, Apg 20:28, 1 Kor 4:1, 1 Pet 4:10, Joh 21:15, Mat 25:35,

46 Välsignad *är* den tjänare, som hans herre kommer finna görande så när han kommer. 25:34, (Ef 1:4, 2 Tim 1:9), 2 Tim 4:6

47 Sannerligen jag säger till er, Att han kommer sätta honom över alla sina ägodelar.

25:21, 1 Kor 3:21, Dan 12:3, 2 Tim 2:12, Upp 3:21, 21:7, Luk 12:37, 44, 19:17, Joh 12:26

48 Men om den onde tjänaren ska säga i sitt hjärta, Min herre dröjer med sin

ankomst;

25:26, Luk 12:45, Pre 8:11, Hes 12:22, 27, 2 Pet 3:3

49 Och ska börja att slå *sina*

medtjänare, och att äta och dricka med de druckna;

Fil 4:5, 1 Kor 9:25, 10:7, 15:32, 1 Pet 5:3, 3 Joh 1:9, Upp 17:6

50 *Då* kommer den tjänarens herre komma på en dag då han inte väntar *sig honom*, och i en timme som han inte är medveten om,

51 Och skall hugga honom i stycken, och tilldela *honom* hans del med hycklarna: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

22:13, 25:29, 1 Th 5:3, Job 20:29, Jes 33:14, 1 Joh 2:19
*cut him asunder: Or, cut him off

Kapitel 25

1 Liknelsen med de tio jungfrurna, 14 och talenterna.
31 Skildring av den sista domen.

1 Då kommer himmelriket liknas vid tio jungfrur, som tog sina lampor, och gick ut för att möta brudgummen.

2 Och fem av dem var visa, och fem var dåraktiga. 7:24, 13:11, 38, 1 Joh 2:19

3 De som *var* dåraktiga tog sina lampor, men tog ingen olja med sig:

Jes 48:1, 2 Tim 3:5, Upp 3:16

4 Men de visa tog med olja i sina kärl med sina lampor.

1 Joh 2:20, 27, 4:13, 2 Kor 1:21, Rom 8:9

5 Medan brudgummen dröjde, slumrade de alla och sov.

26:40, 43, Luk 22:32, 1 Pet 1:5, Rom 13:11, Ef 5:14, 1 Th 5:6

6 Och vid midnatt kom ett rop, Se, brudgummen kommer; gå ni ut för att möta honom. 24:31

7 Då reste sig alla de jungfrurna, och gjorde i ordning sina lampor. Upp 2:5

8 Och de dåraktiga sade till de visa, Ge oss av er olja; ty våra lampor slocknar.

3:9, 13:20, Apg 8:24, Job 18:5, Ord 4:18, 13:9, Luk 16:24, 8:18

*gone out: Or, going out

9 Men de visa svarade, sägande, *Nej*; för *då* kommer det inte att räcka åt oss och åt er: utan gå ni hellre till dem som säljer, och köp åt er. Psa 49:7

10 Och medan de gick för att köpa, så

kom brudgummen; och de som var beredda gick in med honom till bröllopet: och dörren stängdes.

1 Pet 1:13, Luk 12:36, 13:25, Amo 8:12, Jes 55:6, 1 Mos 7:16, Heb 3:18, Upp 22:11

11 Senare kom också de andra jungfrurna, sägande, Herre, Herre, öppna för oss.

7:21

12 Men han svarade och sade, Sannerligen jag säger till er, jag känner er inte.

Joh 10:27, 6:39, 17:2, 9, 24, 2 Tim 2:19, Luk 13:26

13 Vaka alltså, ty ni vet varken dagen eller timmen i vilken Människosonen kommer.

24:42, Apg 20:31

14 Ty *himmelriket* är såsom en man som reser bort till ett avlägset land, som kallade på sina egna tjänare, och överlämnade sina ägodelar åt dem.

Rom 12:6, 1 Kor 3:5, 4:1, 12:4, 7, Ef 4:11, 1 Pet 4:9, Luk 19:11

15 Och åt en gav han fem talenter, åt en annan två, och åt en annan en; åt var man enligt hans särskilda förmåga; och han reste genast iväg.

**talents: a talent is 187. pound 10. shillings, chap. 18.24*

16 Han som hade mottagit de fem talenterna gick sedan och handlade med dem, och vann fem andra talenter.

Rom 15:18, 1 Kor 9:16, 15:10

17 Och likaså han som *hade mottagit* två, också han vann två andra.

18 Men han som hade fått en gick och grävde i jorden, och gömde sin herres pengar.

Ord 18:9, 26:13, Heb 6:12, Hag 1:2, Joh 7:18

19 En lång tid därefter kommer de tjänarnas herre *tillbaka*, och håller räkenskap med dem.

20 Och han som hade fått fem talenter kom och hämtade med sig fem andra talenter, sägande, Herre, du överlämnade fem talenter åt mig: se, jag har utöver dem vunnit ytterligare fem talenter.

21 Hans herre sade till honom, Bra gjort, *du* gode och trogne tjänare: du har varit pålitlig med få ting, jag kommer sätta dig över många ting: gå

du in i din herres glädje.

24:47, 25:34, Joh 12:26, Upp 2:26, 3:21, 21:7

22 Också han som hade fått två talenter kom och sade, Herre, du överlämnade två talenter åt mig: se, jag har utöver dem vunnit ytterligare två talenter.

23 Hans herre sade till honom, Bra gjort, *du* gode och trogne tjänare; du har varit pålitlig med få ting, jag skall sätta dig över många ting: gå du in i din herres glädje.

13:23, 1 Kor 3:21

24 Sedan kom han som hade fått den enda talenten och sade, Herre, jag har lärt känna dig att du är en hård man, skördande där du inte har sått, och insamlande där du inte har strött ut:

Luk 6:46, 19:20, Job 21:15, Jer 44:16, Jes 58:3, Hes 18:25, Mal 1:13, Ef 4:20

25 Och jag var rädd, och gick och gömde din talent i jorden: se, *där* har du *det som är* ditt.

Upp 21:8, Rom 8:15, 2 Tim 1:7

26 Hans herre svarade och sade till honom, *Du* ondskefulle och late tjänare, du visste att jag skördar där jag inte sådde, och samlar in där jag inte har strött ut:

Job 15:5, Rom 3:4

27 Du borde alltså ha satt in mina pengar hos växlarna, och vid min ankomst skulle jag *då* ha fått *tillbaka* mitt med ränta.

Luk 19:22, Rom 3:19, Jud 1:15

28 Tag därför ifrån honom talenten, och ge *den* åt honom som har tio talenter.

Luk 10:42

29 Ty åt var och en som har kommer givas, och han skall ha överflöd: men från honom som inte har kommer också det som han har tas bort.

13:12, Mar 4:25, Luk 8:18, 19:26, 12:19, 16:22, Joh 11:48

30 Och kasta ni ut den värdelöse tjänaren till mörkret utanför: där kommer vara gråt och tandagnisslan.

31 När Människosonen ska komma i sin härlighet, och alla de heliga änglarna med honom, då skall han sitta på sin härlighets tron:

Dan 7:13, Heb 1:8, Psa 9:7

32 Och inför honom skall alla nationer

församlas: och han skall skilja dem från varandra, såsom en herde skiljer *sina* får ifrån getterna:

Psa 96:13, 98:9, 100:3, Joh 10:26, 6:39, Luk 15:4

33 Och han skall ställa fåren på sin högra sida, men getterna på den vänstra.

34 Då skall Konungen säga till dem på sin högra sida, Kom, ni min Faders välsignade, ärv det riket förberett åt er ifrån världens grundläggning:

Psa 79:13, Luk 12:32, Rom 8:17, 35, 1 Pet 1:4, 1 Kor 3:21, Joh 14:2, 17:24, Ef 1:3, Upp 13:8, Apg 15:18, 2 Th 2:13, 2 Tim 1:9

35 Ty jag hungrade, och ni gav mig mat: jag törstade, och ni gav mig att dricka: jag var en främling, och ni tog in mig: 10:40

36 Naken, och ni klädde mig: jag var sjuk, och ni besökte mig: jag var i fängelse, och ni kom till mig. Jak 2:14

37 Då skall de rättfärdiga svara honom, sägande, Herre, när såg vi dig hungrande, och gav *dig* mat? Eller törstig, och gav *dig* dricka?
38 När såg vi dig *vara* en främling, och tog in *dig*? Eller naken, och klädde *dig*?

39 Eller när såg vi dig sjuk, eller i fängelse, och kom till dig?

40 Och Konungen skall svara och säga till dem, Sannerligen jag säger till er, Så mycket som ni har gjort *detta* för en av de minsta av dessa mina bröder, *så* har ni gjort *det* mot mig.

18:5, Joh 21:15, 2 Kor 5:14, 1 Joh 3:14, Apg 9:4, Ef 5:30

41 Sedan skall han också säga till dem på vänstra sidan, Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till evig eld, förberedd åt djävulen och hans änglar:

2 Pet 2:4, 9, Jud 1:6, Heb 2:16, Rom 9:22, 1 Pet 2:7

42 Ty jag hungrade, och ni gav mig ingen mat: jag törstade, och ni gav mig ingen dricka:

43 Jag var en främling, och ni tog inte in mig: naken, och ni klädde mig inte: sjuk, och i fängelse, och ni besökte mig inte.

44 Då skall också de svara honom,

sägande, Herre, när såg vi dig hungrande, eller törstande, eller *vara* en främling, eller naken, eller sjuk, eller i fängelse, och tjänade dig inte?
45 Då skall han svara dem, sägande, Sannerligen jag säger till er, Så mycket som ni inte gjorde *detta* för en av de minsta av dessa, *så* gjorde ni *det* inte mot mig.

46 Och dessa skall gå bort till evigt straff: men de rättfärdiga till evigt liv. *2 Th 1:7, 1 Kor 16:22, Upp 20:15*

Kapitel 26

1 Makthavarna konspirerar mot Kristus. 6 En kvinna smörjer Jesus med dyrbar smörjelse. 14 Judas säljer honom. 17 Kristus äter påskalammet: 26 upprättar nattvarden: 36 ber i trädgården: 47 och blir förrådd med en kyss, 57 förs till Kaifas, 69 och blir förnekad av Petrus.

1 Och det skedde, när Jesus hade avslutat allt detta tal, *att* han sade till sina lärjungar,

2 Ni vet att påskhögtiden infaller om två dagar, och Människosonen blir förrådd till att korsfästas.

2 Mos 12:11, 17:22, 20:18, 26:24, 27:4

3 Då församlade sig översteprästerna, och de skriftlärda, och folkets äldste, till översteprästens palats, vilken kallades Kaifas,

4 Och rådgjorde om att de skulle gripa Jesus med list, och döda *honom*. 27:1

5 Men de sade, Inte på högtidsdagen, att det inte ska ske ett upplopp bland folket.

6 När nu Jesus var i Betania, i Simon den spetälskes hus,

7 Kom där en kvinna till honom havande *med sig* en alabasterflaska med mycket dyrbar smörjelse, och hällde över hans huvud, medan han satt *till bords*.

8 Men när hans lärjungar såg *detta*, blev de förargade, sägande, För vilket syfte *sker* detta slöseri?

9 Ty denna smörjelse kunde ha sålts för mycket, och givits åt de fattiga.

10 När Jesus märkte *detta*, sade han till dem, Varför oroar ni kvinnan? Ty hon har utfört en god gärning mot mig.

11 Ty ni har alltid de fattiga hos er; men mig har ni inte alltid.

12 Ty i detta *att* hon har hållt denna smörjelse över min kropp, *så* gjorde hon *det* för min begravning.

13 Sannerligen jag säger till er, Var än detta evangelium ska bli predikat i hela världen, *där* kommer också detta, som denna kvinna har gjort, bli berättat till hennes minne.

14 Därefter gick en av de tolv, som kallas Judas Iskariot, till överstepräster, *Luk 22:3, Joh 6:70*

15 Och sade *till dem*, Vad vill ni ge mig, att jag skall överlämna honom till er? Och de kom överens med honom om trettio silvermynt.

Zec 11:12, Dom 16:5, 1 Tim 6:9, 2 Pet 2:3, 2 Mos 21:32

16 Och från den tiden sökte han tillfälle att kunna förråda honom.

17 På den första *dagen* av det osyrade brödets *högtid* kom nu lärjungarna till Jesus, sägande till honom, Var vill du att vi ska förbereda åt dig att äta påskalammet?

18 Och han sade, Gå in i staden till en sådan man, och säg till honom, Mästaren säger, Min tid är nära; jag kommer fira påskan i ditt hus med mina lärjungar.

19 Och lärjungarna gjorde som Jesus hade anvisat dem; och de förberedde *för* påskan.

20 När nu kvällen kom, satte han sig ner med de tolv.

21 Och medan de åt, sade han, Sannerligen jag säger till er, att en av er skall förråda mig.

22 Och de blev mycket bedrövade, och började var och en av dem att säga till honom, Herre, är det jag?

23 Och han svarade och sade, Han som doppar *sin* hand med mig i skålen, densamme skall förråda mig.

Psa 41:9, Joh 13:18, 26, Luk 22:21

24 Människosonen går iväg som det är skrivet om honom: men ve den man genom vilken Människosonen blir

förrådd! Det hade varit gott för den mannen om han inte hade blivit född.

54, 1 Mos 3:15, Psa 22:1, 69:1, Jes 50:5, 53:1, Dan 9:26, Zec 12:10, 13:7, Apg 2:23, 4:27, Psa 55:15, 23, 109:6, Joh 17:12

25 Därefter svarade Judas, som förrådde honom, och sade, Mästare, är det jag? Han sade till honom, **Du har sagt *det*.**

64, 27:11, Joh 18:37, Ord 30:20

26 Och medan de åt, tog Jesus bröd, och välsignade *det*, och bröt *det*, och gav åt lärjungarna, och sade, **Tag, ät; detta är min kropp.**

1 Kor 11:23, Joh 6:33, 48

**blessed it: Many Greek copies have, gave thanks*

27 Och han tog bägaren, och tackade, och gav *den* till dem, sägande, **Drick ni alla av den;**

Mar 14:23, Luk 22:20, Jes 25:6, 55:1, Psa 116:13

28 Ty detta är mitt blod, det nya testamentets *blod*, som blir utgjutet för många till befrielse från synden.

1:21, 20:28, 2 Mos 24:7, 3 Mos 17:11, Jer 31:31, Zec 9:11, Heb 9:14, 22, 28, 13:20, Rom 5:19, 8:34, Ef 1:7, 5:25, Kol 1:14, 20, Upp 1:5, 5:9, Jes 53:8, 11

29 Men jag säger till er, jag ska härefter inte dricka av denna vinträdets frukt, förrän den dag då jag ska dricka det nytt med er i min Faders rike.

30 Och när de hade sjungit en lovsång, gick de ut till Olivberget.

**hymn: Or, psalm*

31 Då säger Jesus till dem, Ni skall alla falla på grund av mig denna natt: ty det är skrivet, Jag kommer slå herden, och fåren i hjorden skall skingras.

56, Zec 13:7, Jes 53:5, 10, Luk 22:31, Ord 24:16

32 Men efter att jag är uppväckt igen, kommer jag gå före er till Galileen.

28:7, 10, 16

33 Petrus svarade och sade till honom, Även om alla *andra* kommer falla på grund av dig, kommer *i alla fall* aldrig jag falla.

35, Mar 14:31, Ord 16:18, 20:6, 28:26, Jer 17:9, Rom 12:10

34 Jesus sade till honom, Sannerligen jag säger till dig, Att denna natt, innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig.

Luk 22:31

35 Petrus sade till honom, Även om jag

skulle dö med dig, kommer jag ändå inte förneka dig. Så sade också alla *de andra* lärjungarna.

Joh 13:38, Ord 29:23, 1 Kor 10:12, Rom 11:20, Fil 2:12

36 Sedan kommer Jesus med dem till en plats kallad Getsemane, och säger till lärjungarna, **Sitt ni här, medan jag går dit bort och ska be.**

37 Och han tog med sig Petrus och Sebedeus två söner, och började att bli bedrövad och väldigt nedtyngd.

38 Sedan säger han till dem, **Min själ är djupt bedrövad, ända till döds: stanna ni här, och vaka med mig.** *Joh 12:27*

39 Och han gick lite längre bort, och föll på sitt ansikte, och bad, sägande, **O min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå ifrån mig: dock inte som jag vill, utan som du vill.**

Jes 53:3, 10, Joh 5:30, 6:38, 14:31, Rom 15:3, Fil 2:8, Heb 5:8

40 Och han kommer till sina lärjungar, och finner dem sovande, och säger till Petrus, **Vad, kunde ni inte vaka ens en timme med mig?** *25:5*

41 **Vaka och be, att ni inte ska träda in i frestelse: anden är sannerligen villig, men köttet är svagt.**

6:13, Ord 4:14, Joh 6:63, Ef 6:18, 1 Kor 10:13, 16:13, 1 Pet 1:5, 2 Pet 2:9, Upp 3:10, Jud 1:24, Hes 36:27

42 Han gick iväg igen för andra gången, och bad, sägande, **O min Fader, om denna bägare inte kan gå bort ifrån mig, utan att jag ska dricka den, så ske din vilja.** *Joh 18:11, Rom 8:32, 2 Kor 5:21, Gal 3:13*

43 Och han kom och fann dem återigen sovande: ty deras ögon var tunga.

44 Och han lämnade dem, och gick iväg igen, och bad för tredje gången, sägande samma ord. *2 Kor 12:8*

45 Därefter kommer han till sina lärjungar, och säger till dem, **Sov nu vidare, och vila er: se, timmen är nära, och Människosonen blir förrådd in i syndares händer.** *11:28*

46 **Stå upp, låt oss gå: se, han som förråder mig är nära.**

Luk 9:51, 12:50, 22:15, Joh 14:31, Apg 21:13

47 Och medan han ännu talade, se,

Judas, en av de tolv, kom, och med honom en stor folkhop med svärd och påkar, ifrån översteprästerna och folkets äldste. *Apg 1:16, Joh 17:12*

48 Och han som förrådde honom gav dem ett tecken, sägande, Den än jag ska kyssa, densamme är han: grip honom.

Ord 27:6, Psa 28:3

49 Och genast kom han till Jesus, och sade, Var hälsad, mästare; och kysste honom. *27:29, 2 Sam 20:9*

50 Och Jesus sade till honom, **Min vän, varför har du kommit?** Då kom de, och lade händerna på Jesus, och grep honom. *2 Ku 5:25*

51 Och, se, en av dem som var med Jesus räckte ut *sin* hand, och drog sitt svärd, och högg till en av översteprästens tjänare, och högg av hans öra.

Joh 18:10, 36, 2 Kor 10:4

52 Då sade Jesus till honom, **Sätt tillbaka ditt svärd till dess plats: ty alla de som tar till svärdet kommer förgöras av svärdet.**

5:39, 1 Mos 9:6, Upp 13:10

53 Menar du att jag nu inte kan be min Fader, och han skall genast ge mig mer än tolv legioner änglar?

25:31, 2 Th 1:7

54 Men hur ska då skriften uppfyllas, **som säger att så måste ske?**

24, Apg 1:16, Luk 22:37, 49, Psa 22:12, 69:4, Jes 53, Dan 9:26, Zec 13:7

55 I samma stund sade Jesus till folkskarorna, **Har ni gått ut såsom mot en rövare med svärd och påkar för att ta mig? Jag satt dagligen med er i templet, undervisande, och ni grep mig inte.** *27:21, Jes 53:12, Mar 15:28*

56 Men allt detta skedde, att profeternas skrifter skulle fullbordas. Då övergav alla lärjungarna honom, och flydde. *Joh 18:8, Apg 2:23, 4:27, 15:18, Upp 13:8*

57 Och de som hade gripit Jesus förde iväg honom till översteprästen Kaifas, där de skriftlärdade och de äldste var församlade.

58 Men Petrus följde honom på långt avstånd till översteprästens palats, och

gick in, och satt med tjänarna, för att se slutet. *Psa 1:1*

59 Nu sökte översteprästerna, och de äldste, och hela rådet efter falska vittnen emot Jesus, för att kunna döda honom; *5 Mos 19:16, 1 Ku 21:8, Apg 6:11, 24:11, Psa 56:5, 27:12, 35:11, 94:21, Ord 25:18*

60 Men *de* fann ingen: ja, fastän många falska vittnen kom fram, fann de *alltjämt* ingen. Till sist kom två falska vittnen, *Dan 6:4, Tit 2:8, 1 Pet 3:16*

61 Och sade, Denne *gosse* sade, Jag förmår att förstöra Guds tempel, och att på tre dagar bygga upp det. *Psa 22:6, Jes 53:3, Joh 9:29, 2:19, Mat 27:40*

62 Och översteprästen reste sig, och sade till honom, Svarar du ingenting? Vad är *detta* som dessa vittnar emot dig? *27:12, Joh 19:9, Ord 26:4*

63 Men Jesus teg. Och översteprästen svarade och sade till honom, Jag besvär dig vid den levande Guden, att du ska berätta för oss om du är den Kristus, Guds Son. *Psa 38:12, Jes 53:7, Joh 5:18, 19:7*

64 Jesus säger till honom, **Du har sagt *det*: ändå säger jag till er, Härefter skall ni se Människosonen sittande på maktens högra sida, och kommande på himlens moln.** *16:27, 24:30, 25:31, Dan 7:13, Apg 7:55, Heb 1:3*

65 Då rev översteprästen sönder sina kläder, sägande, Han har talat hädelse; vad har vi för behov av vittnen längre? Se, nu har ni hört hans hädelse. *9:3, Luk 5:21, Joh 10:33*

66 Vad anser ni? De svarade och sade, Han är skyldig till döden. *3 Mos 24:16, Joh 19:7, Apg 7:52, 13:27*

67 Sedan spottade de i hans ansikte, och slog honom; och andra slog *honom* med sina handflator, *Jes 50:6, 52:14, 53:3, Heb 12:2, 1 Ku 22:24, Jer 20:2, Kla 3:30, Joh 19:3, Apg 23:2*
**the palms: Or, rods*

68 Sägande, Profetera för oss, du Kristus, Vem var det som slog dig? *27:39, 1 Pet 2:4*

69 Men Petrus satt utanför på palatsets gård: och en kvinna kom till honom, sägande, Du var också med Jesus från Galileen.

70 Men han nekade inför alla, sägande, Jag vet inte vad du menar. *26:34, 40, 51, 56, 58, Ord 28:26, 29:23, 25, Jer 17:9, 1 Kor 10:12, 2 Tim 2:13, 1 Pet 1:5, Luk 22:32*

71 Och när han hade gått bort till verandan, såg en annan *tjänstekvinna* honom, och *hon* sade till dem som var där, Denne var också med Jesus från Nasaret.

72 Och återigen nekade han med en ed, Jag känner inte den mannen. *5:34*

73 Och efter ett tag kom de som stod där fram till *honom*, och sade till Petrus, Sannerligen är du också *en* av dem; ty ditt tal avslöjar dig. *Luk 22:59*

74 Då började han att förbanna och att svära, *sägande*, Jag känner inte mannen. Och genast gol tuppen. *10:28*

75 Och Petrus kom ihåg Jesu ord, som sade till honom, Innan tuppen gal, skall du tre gånger förneka mig. Och han gick ut, och grät bittert. *2 Tim 2:13, Joh 21:15, Upp 3:19*

Kapitel 27

1 Kristus överlämnas bunden till Pilatus. 3 Judas hänger sig. 19 Pilatus förmanas av sin hustru, 24 tvättar sina händer: 26 och släpper Barabbas fri. 29 Kristus blir krönt med en törnekrona, 34 blir korsfäst, 40 hånas, 50 dör, och blir begravnen: 66 hans grav förseglas, och bevakas.

1 När morgonen kom, höll alla översteprästerna och folkets äldste råd emot Jesus för att döda honom: *26:3, Dom 16:2, 1 Sam 19:11, Mik 2:1, Apg 4:27, Psa 2:2*

2 Och när de hade bundit honom, ledde de bort *honom*, och överlämnade honom till landshövdingen Pontius Pilatus. *20:19, Apg 2:23, 3:13, 13:28*

3 Judas, vilken hade förrått honom, när han såg att han blev fördömd, då ångrade han sig, och bar tillbaka de trettio silvermynten till översteprästerna och de äldste, *Job 20:5, 15, 2 Kor 7:10*

4 Sägande, Jag har syndat i det att jag har förrått oskyldigt blod. Och de sade, Vad är *det* till oss? Ta hand om *det* du *själv*. *2 Mos 9:27, 1 Sam 15:24*

5 Och han kastade silvermynten i templet, och gav sig av, och gick och

hängde sig. *2 Sam 17:23, 1 Ku 16:18, Psa 55:23*

6 Och översteprästerna tog silvermynten, och sade, Det är inte rätt att lägga dem i offerkistan, ty det är blodspengar.

5 Mos 23:18

7 Och de rådgjorde, och köpte krukmakarens åker med dem, till att begrava främlingar. *Apg 1:18, Zec 11:13*

8 Därför kallades den marken, Blodsåkern, till denna dag.

9 Då uppfylldes det som blev talat genom profeten Jeremia, sägande, Och de tog de trettio silvermynten, hans pris vilken blev värderad, vilken de av Israels barn värderade; *Zec 11:12, Jer 32:7, 2 Mos 21:32*

**whom they of the children of Israel did value: Or, whom they bought of the children of Israel*

10 Och gav dem för krukmakarens åker, såsom Herren anvisade mig.

11 Och Jesus stod inför landshövdingen: och landshövdingen frågade honom, sägande, Är du judarnas Konung? Och Jesus sade till honom, **Du säger det.**

Joh 18:37, 1 Tim 6:13

12 Och när han blev anklagad av översteprästerna och de äldste, svarade han inget. *26:63, Mar 15:3, Joh 19:7*

13 Då sade Pilatus till honom, Hör du inte hur många saker de vittnar emot dig?

14 Och han svarade aldrig ett *enda* ord till honom; så att landshövdingen blev mycket förvånad.

15 Vid *denna* högtid brukade nu landshövdingen frigöra en fånge åt folket, vilken de ville.

16 Och de hade då en beryktad fånge, som hette Barabbas.

Mar 15:7, Luk 23:18, 25, Joh 18:40

17 Därför sade Pilatus till dem, när de var församlade, Vem vill ni att jag ska frige åt er? Barabbas, eller Jesus som kallas Kristus? *Apg 3:14*

18 Ty han visste att de av avund hade överlämnat honom.

1 Mos 37:11, 1 Sam 18:7, Psa 106:16, Ord 27:4, Apg 13:45

19 När han satt ner på domarsätet, sände hans fru till honom, sägande, Ha ingenting att göra med den rättfärdige mannen: ty jag har i en dröm genomlidit

många saker denna dag på grund av honom.

24, Job 33:14, Ord 29:1, Jes 53:11, Zec 9:9, Luk 23:41

20 Men översteprästerna och de äldste övertygade folket om att de skulle be om Barabbas, och förgöra Jesus. *21:9, Apg 19:32*

21 Landshövdingen svarade och sade till dem, Vilken av de två vill ni att jag ska frige åt er? De sade, Barabbas.

22 Pilatus säger till dem, Vad ska jag då göra med Jesus som kallas Kristus? *De* alla säger till honom, Låt korsfästa honom. *Jes 53:2*

23 Och landshövdingen sade, Varför, vad ont har han gjort? Men de skrek än mer, sägande, Låt honom bli korsfäst.

21:38, 1 Sam 20:31, Joh 11:48, Apg 7:57, 17:5, 21:28

24 När Pilatus såg att han inte kunde uträtta något, utan snarare uppstod ett tumult, *då* tog han vatten, och tvättade *sina* händer inför folket, sägande, Jag är oskyldig till denne rättfärdige persons blod: ni får se *till det*.

Job 9:30, Jer 2:35, Joh 19:4, 2 Kor 5:21, 1 Pet 3:18

25 Då svarade allt folket, och sade, Hans blod *vare* på oss, och på våra barn.

21:44, 23:30, 24:2, 5 Mos 19:10, 13, 2 Sam 1:16, 3:28, 2 Ku 24:4, 1 Th 2:15, Heb 10:28

26 Sedan frigav han Barabbas till dem: och när han hade pryglat Jesus, överlämnade han *honom* att han skulle korsfästas. *Joh 19:8, Ord 29:25, 17:15, 24:23*

27 Då tog landshövdingens soldater in Jesus till den allmänna salen, och församlade hela truppen till honom.

**common hall: Or, governors house*

28 Och de klädde av honom, och satte på honom en scharlakansröd mantel.

29 Och när de hade flätat en krona av törnen, satte de *den* på hans huvud, och en käpp i hans högra hand: och de böjde knä för honom, och hånade honom, sägande, Leve, judarnas Konung! *20:19, Heb 12:3*

30 Och de spottar på honom, och tog käppen, och slog honom i huvudet.

31 Och efter att de hade hånat honom, tog de av honom manteln, och satte på honom hans egen klädnad, och förde

iväg honom för att korsfästa *honom*.

32 Och medan de gick ut, fann de en man från Cyrene, vid namn Simon: honom tvingade de att han skulle bära hans kors.

3 Mos 4:3, 12, 21, Heb 13:11

33 Och när de hade kommit till en plats kallad Golgotha, det vill säga, en döds-kalleplats,

34 Gav de honom vinäger att dricka blandat med galla: och när han hade smakat *av det*, ville han inte dricka.

Psa 69:21

35 Och de korsfäste honom, och fördelade hans kläder, kastande lott: att det skulle fullbordas som talades av profeten, **De delade mina kläder mellan sig, och över min klädnad kastade de lott.**

Psa 22:16, 18

36 Och de vaktade honom sittande där;

37 Och satte upp anklagelsen *mot* honom ovanför hans huvud, skrivet, DENNE ÄR JESUS JUDARNAS KONUNG.

38 Sedan var där två tjuvar korsfästa med honom, en på den högra sidan, och den andre på den vänstra.

Jes 53:12

39 Och de som gick förbi smädade honom, skakande *på* sina huvuden,

40 Och sägande, Du som förstör templet, och bygger upp *det* på tre dagar, rädda dig själv. Om du är Guds Son, kom ner från korset.

Psa 22:6, 35:15, 69:7, 109:2, 25, Kla 1:12

41 Likaså sade också översteprästerna med de skriftlärdade och *de* äldste, hånande,

42 Han räddade andra; sig själv kan han inte rädda. Om han är Israels Konung, låt honom nu komma ner från korset, och vi skall tro honom.

Joh 18:8, 2 Kor 5:21, Jes 53:8, 11, 1 Pet 2:24

43 Han litade till Gud; låt honom nu frälsa honom, om han vill ha honom: ty han sade, Jag är Guds Son.

Psa 22:8, 3:2, Dan 3:25, 7:13, Joh 5:18, 10:30, 36

44 Också tjuvarna, som var korsfästa med honom, hånade honom på samma vis.

Luk 23:39

45 Ifrån den sjätte timmen kom nu ett

mörker över hela landet till den nionde timmen.

Jes 50:3, Amo 8:9, Upp 8:12, 9:2

46 Och omkring den nionde timmen

ropade Jesus med hög röst, sägande, **Eli, Eli, lama sabachthani?** Det vill säga, **Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?**

Psa 22:1, Jes 53:10, Heb 5:7

47 Några av dem som stod där sade, när de hörde *detta*, Denne *man* kallar på Elia.

Mal 4:5

48 Och genast sprang en av dem, och tog en svamp, och fyllde *den* med vinäger, och satte *den* på en pinne, och gav honom att dricka.

Psa 69:21, Luk 23:36

49 De andra sade, Låt *honom* vara, låt oss se om Elia kommer komma för att rädda honom.

50 Och Jesus, när han återigen hade ropat med hög röst, överlämnade anden.

20:28, Psa 22:14, Jes 53:9, Joh 10:11, 15, 15:13, 19:30

51 Och, se, förlåten i templet revs i två *delar*; uppiifrån *och* ända ner; och marken skakade, och klipporna rämnade;

2 Mos 26:31, 40:21, 3 Mos 16:2, 12, 21:23,

Heb 6:19, 10:14, 19

52 Och gravarna öppnades; och många av de heligas avsomnade kroppar

uppväcktes, *Jes 25:8, 26:19, Hos 13:14, 1 Kor 15:20*

53 Och kom ut ur gravarna efter hans uppståndelse, och gick in till den heliga staden, och visade sig för många.

54 När nu befälhavaren, och de som var med honom, vaktande Jesus, såg

jordbävningen, och de ting som skedde, *så* blev de förskräckta, sägande,

Sannerligen var denne Guds Son. *40, 43*

55 Och många kvinnor var där tittande på från långt håll, vilka följde Jesus ifrån Galileen, tjänande honom:

56 Bland vilka var Maria Magdalena, och Jakobs och Joses mor Maria, och Sebedeus barns mor.

57 När kvällen hade kommit, kom där en rik man från Arimatea, vid namn Josef, som också själv var *en* Jesu lärjunge:

58 Han gick till Pilatus, och bad om Jesu kropp. Då befallde Pilatus att kroppen *skulle* överlämnas.

59 Och när Josef hade tagit kroppen,
lindade han den i rent linnetyg,
60 Och lade den i hans egen nya grav,
som han hade huggit ut i klippan: och
han vältrade en stor sten för ingången till
graven, och gav sig av.
61 Och Maria Magdalena och den andra
Maria var där, sittande mitt emot graven.
62 Nästa dag, som efterföljde
förberedelsedagen, församlades nu
överstepräster och fariseerna hos
Pilatus, *Joh 19:14, 42*
63 Sägande, Herrn, vi kommer ihåg att
den bedragaren sade, medan han ännu
levde, Efter tre dagar kommer jag stå upp
igen. *16:21, 17:23, 20:19, Luk 23:2, 2 Kor 6:8*
64 Befall därför att graven säkras till den
tredje dagen, att inte hans lärjungar
kommer om natten, och ska stjäla bort
honom, och ska säga till folket, Han är
uppväckt från de döda: då kommer det
sista bedrägeriet bli värre än det första.
65 Pilatus sade till dem, Ni har en
vaktstyrka: gå er väg, gör *den* så säker
som ni kan. *Ord 21:30*
66 Så de gick och säkrade graven,
förseglande stenen, och satte ut vakt.

Kapitel 28

*1 En ängel förkunnar Kristi uppståndelse för kvinnorna.
9 Jesus visar sig för dem. 11 Överstepräster betalar
vakterna pengar för att säga att han blev stulen från
graven. 16 Kristus visar sig för sina lärjungar; 19 och
sänder dem till att döpa och undervisa alla nationer.*

1 På slutet av sabbaten, när det började
att ljusna mot veckans första *dag*, kom
Maria Magdalena och den andra Maria
för att se graven.
2 Och, se, en väldig jordbävning skedde:
ty Herrens ängel steg ner från himlen,
och kom och rullade bort stenen från
ingången, och satt på den.
Mar 16:3, 1 Pet 1:12
**was: Or, had been*
3 Hans uppsyn var som en blix, och
hans klädnad *var* vit som snö:
4 Och vakterna skakade av rädsla för
honom, och blev såsom döda.
5 Och ängeln svarade och sade till

kvinnorna, Frukta ni inte: ty jag vet att ni
söker Jesus, som blev korsfäst. *Jes 35:4*
6 Han är inte här: ty han är uppväckt,
såsom han sade. Kom, se platsen där
Herren låg.
7 Och gå genast, och berätta för hans
lärjungar att han är uppstånden från de
döda; och, se, han går före er till
Galileen; där kommer ni se honom: se,
jag har berättat *det* för er.
8 Och de gav sig skyndsamt iväg från
graven under fruktan och *med* stor
glädje; och sprang för att berätta *detta* för
hans lärjungar.
9 Och medan de var på väg för att berätta
för hans lärjungar, se, *då* mötte Jesus
dem, sägande, **All välsignelse till er.** Och
de kom och höll honom om fötterna, och
tillbad honom.
10 Sedan sade Jesus till dem, **Var inte
rädda: gå och berätta för mina bröder
att de ska gå till Galileen, och där
kommer de se mig.**
11 När de nu gick, se, *då* kom några från
vaktstyrkan in till staden, och berättade
allt som hade hänt för överstepräster.
12 Och när de var församlade med de
äldste, och hade rådgjort, gav de
soldaterna mycket pengar,
13 Sägande, Säg ni, Hans lärjungar kom
om natten, och stal *bort* honom medan vi
sov.
14 Och om landshövdingens får höra *om*
detta, *då* kommer vi övertyga honom,
och skydda er. *Apg 12:19*
15 Så de tog pengarna, och gjorde som
de blev tillsagda: och detta tal är utspritt
ibland judarna till denna dag. *1 Tim 6:10*
16 Sedan for de elva lärjungarna iväg till
Galileen, till ett berg dit Jesus hade
anvisat dem.
17 Och när de såg honom, tillbad de
honom: men somliga tvivlade. *16:28*
18 Och Jesus kom och talade till dem,
sägande, **All makt är given åt mig i
himlen och på jorden.**
*11:27, Psa 2:6, 110:1, Jes 9:6, Dan 7:14, Joh 3:35, 5:22,
13:3, 17:2, 24, Apg 2:36, 10:36, Rom 9:5, 14:9, Ef 1:20,*

Fil 2:9, Kol 1:16, Heb 1:2, 2:8, 1 Pet 3:22, Upp 1:8, 11:15, 17:14, 19:16

19 Gå ni därför, och undervisa alla nationer, döpande dem i Faderns, och Sonens, och den Helige Andens namn:

Psa 22:27, 98:2, Jes 42:1, 49:6, 52:10, 66:18, Luk 24:47, Apg 1:8, 13:46, 28:28, Kol 1:23, Apg 2:41, 8:36, 9:18, 10:47, 2 Kor 13:14, Ef 2:18, 1 Joh 5:7

20 Undervisande dem att beakta allt vad som jag har befallt er: och, se, jag är alltid med er, *ja* ända till världens slut. Amen.

Apg 2:42, 20:20, 27, 1 Kor 14:37, Ef 4:11, 1 Joh 3:23, Mat 18:20, Jes 43:1, Joh 14:16, 26, Rom 8:9, Apg 18:9, Upp 22:21